

ปีที่ 2 ฉบับที่ 6 เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2550

คุณธรรม

1

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาภาพลักษณ์แผ่นดินใช้คุณธรรม
สำนักงานบริหารและพัฒนาองค์ความรู้ (องค์การมหาชน)

คุณทองแดง

สุขุมยอดกตัญญูจนได้รับฉายาว่า
สุขุมประจำรัชกาลที่ 9

ดร.ครุฑ ยอดแก้ว

ผู้จุดพลุสวัสดิการชุมชน

ด้วยการออมเพียงวันละบาท

พึ่งตนเองอย่างยั่งยืน คือวิถีชุมชน บนพื้นฐานคุณธรรม

ความโปร่งใส

เปิดทอมพร้อมกันสายฝนที่ชุ่มน้ำไปทั่วประเทศ และกิจกรรมดีๆ ที่เรียงร้อย
มาให้คุณๆ ได้ร่วมอิมเมจใจอีกแล้วค่ะ

เริ่มกันตั้งแต่คุณธรรมจากคุณทองแดง ที่เราจะได้เรียนรู้ร่วมกันว่า ทำไม
คุณทองแดงถึงกลายเป็นสุนัขประจำรัชกาลไปได้ ทั้งๆที่เคยเป็นสุนัขเร่ร่อนมาก่อน
ซึ่งเป็นคุณธรรมที่สมควรเอาเยี่ยงจริง ๆ

ถัดมาก็พาไปสัมผัสกับชีวิตบ้านเรา ไปพบกับชุมชนที่เต็มไปด้วยน้ำมิตร
อย่างชุมชนทิพย์ศิริ ที่เน้นทำเกษตรอินทรีย์จนเข้มแข็งทั้งชุมชน พบเด็ก ๆ กลุ่ม
“ต้นกล้าคุณธรรม” ที่เก็บขยะกันอย่างสนุกสนาน และรู้จักต้น “จาก” พืชมหัศจรรย์
ที่ใกล้สูญพันธุ์ ที่พลาดไม่ได้คือการคุยกับ ดร.ครูชบ ยอดแก้ว ครูผู้เป็นเจ้าของ
ตำนานสวัสดิการชุมชนที่เริ่มด้วยเงินเพียงวันละบาทเดียว ทำได้อย่างไรต้องรีบ
เปิดไปอ่าน

ปิดท้ายด้วยคุณยายดอกท้อคอมที่จะมาเฉลยว่า ธรรมชาติกับบรรษัทภิบาล
นั้นคืออะไร และความโปร่งใสในบ้านเรานั้นจะเกิดขึ้นได้อย่างไร

เชิญติดตามได้แล้วค่ะ

บรรณาธิการ

สารบัญ

- 2 ยินดีต้อนรับ : ความโปร่งใส
- 3 เรียนรู้จากพ่อ : “คุณทองแดง” สุนัขยอดกตัญญู
จนได้รับฉายาว่าสุนัขประจำรัชกาลที่ 9
- 6 เรื่องเล่าขำขัน
- 8 ต่อสายตรง
- 10 จุดประกาย : สื่อนักกระต่าย...ทำเองได้
ง่าย ถูก ประหยัดตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง
- 14 เจาะใจยายพล : จากเกษตรอินทรีย์
สู่...วิถีพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน
- 18 หนึ่งในร้อย : ดร.ครูชบ ยอดแก้ว
ผู้จุดพลุสวัสดิการชุมชน
ด้วยการออมเพียงวันละบาท
- 22 สีสีสาว : “คุณพระช่วย”
อีกชั้นของรายการทีวีที่คว่ำทั้งเงินและกล่อง
- 24 คุณยายดอกท้อคอม : ธรรมชาติกับบรรษัทภิบาล
ความโปร่งใสที่สังคมต้องการ
- 26 สดจากพื้นที่ : จาก...พืชมหัศจรรย์ที่ใกล้สูญพันธุ์
- 27 สนุกกับน้องดี-เดีย
- 28 ปฏิทินคุณธรรม
- 29 คุยกับบ.ก.
- 30 เด็กไทยไฟดี : ต้นกล้าคุณธรรม...
เมื่อเด็ก ๆ สนุกกับการเก็บขยะ
- 32 แผนที่ความดี : รศ.นพ.สภาค ลิมพานิษฐ์การ
เจ้าของคลินิกหมอ 5 บาท
ชีวิตที่ทำเพื่อความสุขของชุมชน

คณะผู้จัดทำ

ที่ปรึกษา

อ.ไพบูลย์ วัฒนศิริธรรม
อ.นราทิพย์ พุ่มทรัพย์
แก้ว วิฑูรย์เอียร

กองบรรณาธิการ

อังคณา เชาว์วัฒนาพานิช	ประมวณ บุญมา
วิไลวรรณ ถักไทย	ณัฐกฤตา หิรัญสุข
ศศิธร เล็กสุขศรี	สุชาดา นกอยู่
วิมล ผิวอ่อน	ศรีวิไล นวลขาว
ประกอบ นวลขาว	ศิริวรรณ ดวงมณีไพบูลย์
สมชาย มนตรีศรีศักดิ์	วันวิสาข์ รอดเจริญ
พงศธร ไชยงค์	บดินทร์ วรวิสุ
ณัฐบุรินทร์ เดชวิริยะชาติ	อนุสรณ์ ปัทมะสังข์
ปรีณทร บุญเนตร	อมรรัตน์ อัครสรเพชญ์
ครรชิต ปิตะภา	พิพัฒน์ เพชรจิโรจน์
วชิราวุธ ชวงษ์วาน	รัตนา เปี้ยแก้ว
สุพมาล มลิวัลย์	นิพล ธนัญญา
วรลักษณ์ สุขสละ	

จัดทำต้นฉบับ ออกแบบ จัดพิมพ์

บริษัท สไตล์ครีเอทีฟเฮาส์ จำกัด
โทร. 0 2945 8051-6 โทรสาร 0 2945 8057
E-mail : stylecreative@yahoo.com

ศูนย์ส่งเสริมและพัฒนาพลังแผ่นดินเชิงคุณธรรม (ศูนย์คุณธรรม)
เลขที่ 69/16-17 อาคารวิทยาลัยการจัดการ มหาวิทยาลัยมหิดล (CMMU)
ถนนวิภาวดีรังสิต แขวงสามเสนใน เขตพญาไท กรุงเทพฯ 10400
โทรศัพท์ 0 2644 9900 โทรสาร 0 2644 4901-2
www.moralcenter.or.th

*ขอเขียนในวารสารนี้เป็นที่ส่วนตัวของผู้เขียน
ศูนย์คุณธรรมไม่จำเป็นต้องเห็นด้วยเสมอไป

“คุณทองแดง” สุนัขยอดกตัญญู จนได้รับฉายาว่าสุนัขประจำรัชกาลที่ ๙

พระราชนิพนธ์ “เรื่องทองแดง” [The Story of Tongdaeng] นับเป็นพระราชนิพนธ์เล่มที่ 4 ในพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช มีทั้งหมด 13 หัวข้อ ทรงพระราชนิพนธ์ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษลงในเล่มเดียวกัน พระราชนิพนธ์ **“เรื่องทองแดง”** สอนถึงความกตัญญูไม่ลืมตัวตั้งพระราชปราชญ์ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวตอนหนึ่งว่า ทองแดงเป็นสุนัขไม่ธรรมดา มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันนับว่ากว้างขวาง โดยเฉพาะเกี่ยวกับความกตัญญูรู้คุณของคุณทองแดงที่มีต่อ “แม่มะลิ” ซึ่ง “ผิดกับคนอื่นที่เมื่อกลายมาเป็นคนสำคัญแล้วมักจะลืมตัวและดูหมิ่นผู้มีพระคุณที่เป็นคนต่ำต้อย”

เรื่องย่อ “ทองแดง”

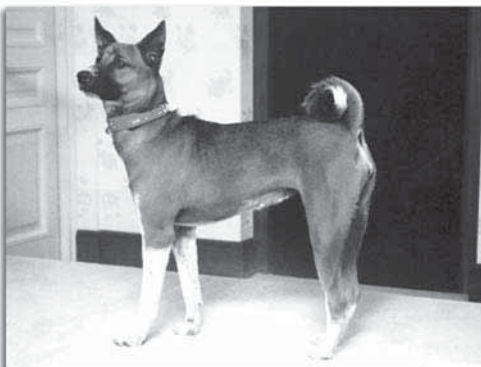
“ทองแดง” เกิดเมื่อวันที่ 7 พฤศจิกายน 2541 มีแม่ชื่อ “แดง” ซึ่งเป็นสุนัขจรจัดบริเวณถนนพระรามเก้า ชาวบ้านและคนงานในหมู่บ้านช่วยกันเลี้ยงดูรวมทั้งป้อนนมให้เพราะ “แดง” ไม่มีนมให้ลูกกิน เมื่อนายแพทย์ผู้หนึ่ง

ได้ไปพบเข้าจึงนำมาทูลเกล้าถวายพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวฯ ด้วยพระมหากรุณาธิคุณ ทรงรับ “ทองแดง” ไว้เมื่ออายุเพียง 5 อาทิตย์ เท่านั้น เมื่อครั้งยังเด็ก “ทองแดง” ได้อาศัยนมของแม่มะลิเลี้ยงดูจนโต นับแต่นั้นมาถึงแม้ว่าจะเลิกกินนมแล้วแต่ “ทองแดง” ก็ยังให้ความเคารพและกตัญญูกับ “แม่มะลิ” เสมอ

“ทองแดง” แต่งงานกับคุณ “ทองแท้” หนู่ม “บาเซนจิ” และมีลูกด้วยกัน 9 ตัว เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2543 ทั้งนี้เพราะว่า “ทองแดง” มีลักษณะบางอย่างที่คล้ายคลึงกับสุนัขพันธุ์ “บาเซนจิ” คือ “ไม่เห่า” และ “ไม่มีกลิ่นตัว” และ “ทองแดง” ยังมีลักษณะพิเศษคือมีหางที่ม้วนหนึ่งรอบครึ่ง ประกอบกับมีหางดอกสีขาวและมีรูปร่างสูงเพรียวและสง่างาม

ทองแดงเป็นสุนัขที่ฉลาดและรู้ภาษาไม่ว่าพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะรับสั่งกับทองแดงอย่างไร ทองแดงก็รู้เรื่องและทำตาม เช่น เมื่อทองแดงไปคาบกระดูกไก่ที่อีกาทิ้งอยู่ในพุ่มไม้

บริเวณสวนที่พระตำหนักจิตรลดารโหฐานมาเคี้ยว พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะรับสั่งว่า“ไม่ดี ทองแดง” ทองแดงก็จะคายกระดูกทันที

“ทองแดงเป็นสุนัขที่มีสัมมาคารวะและมีกิริยามารยาทเรียบร้อย เจียมเนื้อเจียมตัวรู้จักที่ต่ำที่สูงเวลาเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะนั่งต่ำกว่าเสมอแม้จะทรงดึงตัวขึ้นมากอด ทองแดงก็จะทรุดตัวลงหมอบกับพื้น และทำทุกอย่างนอบน้อม คล้ายๆกับแสดงว่า “ไม่อาจเอือม” เมื่อจะแสดงความจงรักภักดี ทองแดงจะเลียพระพักตร์อย่างหนักหน่วงและเนิ่นนาน แบบที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ทรงเรียกว่า “เลียอย่างเป็นกิกการ” คือ เอาจริงเอาจัง”

“ทองแดง” สุนัขยอดกตัญญู

“ทองแดงเป็นสุนัขกตัญญูรู้คุณ ดังที่กล่าวแล้ว เมื่อมาใหม่ ๆ ทองแดงอายุเพียง 5 อาทิตย์จึงต้องอาศัยนม “แม่มะลิ” ซึ่งเป็น “หมาเทศ” ทองแดงไม่เคยลืมคุณ “แม่มะลิ” ตอนแรกๆทองแดงไม่เคยห่าง “แม่มะลิ” คอยติดตามแม่หมดเวลาแม่เลิกกินนมแม่แล้ว แม่ลูกสุนัขตัวอื่นจะออกไปวิ่งเล่นกัน ทองแดงมักจะอยู่คลอเคลียอยู่กับแม่มะลิ เลียน้ำเลียตาประจบประแจง บางทีแม่มะลิสอนให้ทองแดงไปคาบกิ่งไม้ (เมื่ออายุสามเดือน) ต่อมาแยกกันอยู่ เมื่อมาพบกันทองแดงก็ยังแสดงความเคารพ “แม่มะลิ” ผิดกับคนอื่นที่เมื่อกลายมาเป็นคนสำคัญแล้วมักจะลืมตัวและดูหมิ่นผู้มีพระคุณที่เป็นคนต่ำต้อย”

ความกตัญญูรู้คุณและความสุภาพ

ของทองแดงส่วนหนึ่งน่าจะมาจาก “แม่แดง” ผู้เป็นแม่บังเกิดเกล้าเมื่อ “แม่แดง” เข้ามาอยู่ในบ้านซึ่งมีสุนัขหลายตัว ก็นอบน้อมกับทุกตัว โดยเฉพาะสุนัขขราที่อายุมากที่สุดในบ้าน ซึ่งเดิมเป็น “หมาเทศ” หลายปีมาแล้ว จนกลายเป็นผู้อาวุโสของบ้าน สุนัขตัวนี้ชอบรังแกตัวอื่นและแดงก็ถูกรังแกเป็นประจำ แต่แดงก็ไม่โต้ตอบ ยอมให้ข่มขู่โดยดี ต่อมาเมื่อสุนัขขราหมดเชื้อวัยเลียบโตรังแกบ้าง แแดงไม่เคยร่วมทำร้ายเลย ทุกครั้งที่พบก็วิ่งเข้าไปหาทำทำนอบน้อมเช่นเดิม

“เมื่ออยู่ครั้งหนึ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จทอดพระเนตรการฝึกสุนัข มีชุดของทองแดงทั้ง 9 ตัว คือทองชมพูนุท ทองเอก ทองม้วน ทองชาติ ทองพลุ ทองหิบบ ทองหยอด ทองอัฐและทองนพคุณ ทองแดงไม่ได้รับร่วมฝึกด้วย เพราะทำหน้าที่ตามเสด็จ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มีตอนหนึ่งที่ครูฝึกปล่อยสายจูงให้สุนัขคอยอยู่ตรงกลางเป็นวงกลม แล้วสั่งให้วิ่งเข้าหาครูฝึก แต่ปรากฏว่าทุกตัวกลับแตกแถววิ่งเข้ามาเฝ้าฯ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวกันหมด ทองแดงจึงต้องออกโรงทำหน้าที่จัดระเบียบ โดยเข้าชูและจับลูกให้กลับเข้าที่ จนกระทั่งครูฝึกมาถึงเอาตัวไป จึงเรียบร้อยได้”

ความจงรักภักดีของทองแดง

ทองแดงนอกจากจะมีความกตัญญูรู้คุณผู้มีพระคุณให้ข้าวให้น้ำแล้ว ทองแดงยังมีความจงรักภักดีต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเป็นอย่างยิ่งเวลาที่เข้าเฝ้าฯ ทองแดงจะหมอบในท่าประจำคือไขว้มือ ซึ่งเป็นที่คุ้นเคยดีสำหรับผู้ที่เคยพบเห็น

จนมีข้าราชการผู้หนึ่งกล่าวเอาไว้ว่า ถ้าจะดูการหมอบเข้าเฝ้าอย่างถูกต้องให้ดูทองแดง

“โดยปกติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงพระดำเนินออกกำลังพระวรกายหรือเสด็จไปเยี่ยม “เด็ก ๆ” ตามที่ทรงเรียกสุนัข โดยมีสุนัขที่เข้าเฝ้าตามเสด็จครั้งละ 2-3 ตัว มีบางตัวอย่างทองแดงเป็นต้น จะวิ่งลาดตระเวนไปก่อน ถ้าพบสุนัขอื่นพลัดเข้ามา ก็จะไล่ไป ทองแดงวิ่งล่วงหน้าไปแล้ววิ่งย้อนกลับมาเป็นเส้นทางรอบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว สุนัขบางตัวจะเดินชนาบพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เมื่อประทับพักผ่อนพระอิริยาบถทองแดงจะหยุดเฝ้าอยู่ใกล้แต่จะหันหน้าไปด้านนอกเสมือนทำหน้าที่องครักษ์ มิได้มาคลอเคลียอยู่กับพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว แต่ทำหน้าที่รักษาความปลอดภัยอย่างเคร่งครัด ส่วนสุนัขบางตัวจะกระโดดขึ้นมานั่งเคียงพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวหรือหมั่นพระเพล แต่ทองแดงไม่เคยขึ้นมานั่งตีสมอเลย ยกเว้นเวลาตามเสด็จในรถพระที่นั่ง ซึ่งคงถือว่าเป็นการทำหน้าที่อย่างหนึ่ง”

หรือแม้กระทั่ง “บางครั้งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวจะทรงขับรถพระที่นั่งเอง เมื่อทรงเปิดประตुरถและรับสั่งว่า “ทองแดง ขึ้นรถ” ทองแดงก็จะกระโดดขึ้นมานบนเบาะข้างคนขับ รับสั่งว่า “ทองแดง นั่งลง” ทองแดงก็จะนั่งลงบนเบาะ วางท่าโก้ มองตรงไปข้างหน้า บางครั้งทองแดงจะไปยืนคอยตามเสด็จถ้ายังมีรับสั่งกับผู้ตามเสด็จอยู่ เมื่อประตูเปิด ทองแดงก็จะกระโดดขึ้นนั่งทันทีที่มีครั้งหนึ่งที่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จเป็นทางการ พอประตูรถเปิด ทองแดงก็กระโดดขึ้นนั่ง ต้อง

รับสั่งว่า “ทองแดงลงมาก่อน ตอนนี้ไปทำงานเดี๋ยวกลับมา” ทองแดงรีรออยู่นิดหนึ่ง จึงลงจากรถ”

“ทองแดง” สุนัขประจำรัชกาล

ทองแดงมีความจงรักภักดีและผูกพันต่อพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวอย่างยิ่งปรกติเมื่อเสด็จพระราชดำเนินจากหัวหินมาประทับ ณ สวนจิตรลดาฯ หรือจากสวนจิตรลดาไปหัวหิน เพื่อทรงประกอบพระราชกรณียกิจต่าง ๆ จะมีการพลัดเวรสุนัขที่จะตามเสด็จ

“มีครั้งหนึ่งพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวเสด็จไปทรงงานที่สวนจิตรวิทยานานไปหน่อยและทองแดงไม่ได้ตามเสด็จระหว่างนั้นทองแดงก็ป่วย น้ำหนักลดมากจนต้องส่งเข้าโรงพยาบาล นายสัตวแพทย์ผู้ดูแล ตรวจร่างกายทองแดงอย่างละเอียด ไม่พบว่ามีโรคอะไร คุณหมอจึงสรุปว่าทองแดงเป็นโรค “เครียด” เหตุที่ “คิดถึง” พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว คุณหมอบอกว่าทองแดงเป็นสุนัขเฝ้าบ้าน ไม่ค่อยแสดงออก ดังนั้นความเครียดจึงมีผลมากต่อร่างกาย จากนั้นมาทองแดงจึงได้ตามเสด็จเสมอ”

การที่ทองแดงเป็นที่โปรดปรานของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว ไม่ได้ทำให้ทองแดงผยองหรือเบ่ง ตรงกันข้ามทองแดงกลับมีสัมมาคารวะ ไม่คุกคามผู้ใด จน “ทองแดง” ได้รับฉายาว่าเป็นสุนัขประจำรัชกาลที่ 9

อ่านเรื่อง “คุณทองแดง” จบแล้ว ทำให้ผมเปรียบเทียบ แม้แต่ “สัตว์” ยังรู้คุณของข้าวแดงแกงร้อนที่ซบเลี้ยงมาตั้งแต่เล็ก ด้วยการกตัญญูรู้คุณเป็นการตอบแทน แม้แต่ชีวิตก็สละได้ แล้ววันนี้...ทำอะไรเพื่อพ่ออยู่หัวแล้วหรือยัง?

พระราชปราชญ์ของ
พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
ตอนหนึ่งว่า ทองแดง
เป็นสุนัขไม่ธรรมดา
มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักกันนับว่า
กว้างขวาง โดยเฉพาะเกี่ยวกับ
ความกตัญญูรู้คุณของ
คุณทองแดงที่มีต่อ “แม่-สิ”
ซึ่ง “พิดกับคนอื่น
ที่เมื่อกลายมาเป็น
คนสำคัญแล้วมักจะลืมตัว
เลดูหมิ่นผู้มีพระคุณ
ที่เป็นคนต่ำต้อย”

พระและบราวาสร่วมอบรมที่ โรงเรียนผู้นำ ก่อนกลับไปพัฒนาชุมชนท้องถิ่น

จริยธรรม เพื่อเตรียมความพร้อมก่อนการก้าวไปสู่การเป็นผู้นำ ที่สถาบันฝึกอบรมผู้นำมูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง จ.กาญจนบุรี ซึ่งมีผู้เข้าฝึกอบรมรวมทั้งสิ้น 101 คน เป็นพระสงฆ์จำนวน 27 รูป

เมื่อวันที่ 23-26 เมษายน ที่ผ่านมา องค์การเครือข่ายบัณฑิตกองทุนหมู่บ้านชุมชนเมืองแห่งชาติ เครือข่ายพระสงฆ์ร่วมกับสำนักงานพื้นที่การศึกษาขอนแก่นเขต 4 จัดทำโครงการอบรมแกนนำเครือข่ายพระสงฆ์และนักพัฒนาจริยธรรมชุมชนขึ้นเพื่อพัฒนาคุณธรรม

และครู อาจารย์ และนักบริหารการศึกษาเข้าร่วมจำนวน 74 คน โดยการเข้าร่วมฝึกอบรมในครั้งนี้ผู้เข้าร่วมฝึกอบรมทุกคนต่างประทับใจและได้ความรู้ไปใช้ได้จริงในชีวิตประจำวัน 🧡

ปลุกกระแส “สถานศึกษาไทย” สู่แหล่งเรียนรู้คู่คุณธรรมแบบยั่งยืน

ธรรม โดยทางชมรมฯ เห็นควรให้สถานศึกษาทั่วประเทศเป็นแหล่งเรียนรู้คู่ควบคู่กับการนำคุณธรรมนำความรู้

กรมการศาสนา กระทรวงวัฒนธรรม ร่วมกับสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน กระทรวงศึกษาธิการ และชมรมพุทธศาสตร์สากล ในอุปถัมภ์สมเด็จพระมหารัชมังคลาจารย์ ได้ร่วมกันจัดตั้งโครงการส่งเสริมการปลุกกระแสและพัฒนาแหล่งเรียนรู้คุณธรรมในสถานศึกษา เพื่อปลูกฝังคุณธรรม จริยธรรม ให้แก่เยาวชนด้วยการให้ครู อาจารย์ เข้ามามีส่วนร่วมในการปรับเปลี่ยนรูปแบบการนำเสนอให้น่าสนใจให้เด็กสนุกไปกับการศึกษา

ทั้งนี้ชมรมพุทธได้คัดเลือกโรงเรียนที่เหมาะสมจะเป็นต้นแบบการปลูกฝังศีลธรรมสู่เยาวชนที่เป็น The Winner ระดับประเทศ โดยปีนี้แบ่งเป็นสถานศึกษาขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดเล็ก ได้แก่ รร.บ้านสวน (จันทนุสรณ์) จ.ชลบุรี รร.วัดตะคร้อเอน จ.กาญจนบุรี และ รร.วัดตันติการามมิตรภาพที่ 109 จ.นราธิวาส เพื่อเข้ารับโล่พระราชทานจากสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ เนื่องในงานวันวิสาขบูชา วันที่ 27 พ.ค.2550 นี้ ณ ห้องสนามหลวง 🧡

ป.ป.ส. ตั้งโครงการฯ แก้ปัญหายาเสพติดกลุ่มเสี่ยงสูง

สำนักงานป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (สำนักงาน ป.ป.ส.) จัดการประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อค้นหาแนวทางในการปฏิบัติงานที่เหมาะสมสำหรับเยาวชนที่มีความเสี่ยงสูง เมื่อวันที่ 24-27 เมษายน 2550 ณ โรงแรม ดามา พาววิลเลียน กรุงเทพฯ โดยมีเจ้าหน้าที่องค์กรพัฒนาเอกชน ที่ดูแลช่วยเหลือเยาวชนจากหลายจังหวัด เช่น เชียงราย สระแก้ว ปัตตานี เป็นต้น มาแลกเปลี่ยนประสบการณ์การทำงาน และพัฒนาแนวทางการดำเนินงานร่วมกับสำนักงานป.ป.ส. การประชุมแบ่งเยาวชนกลุ่มที่มีความเสี่ยงออกเป็น 3 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มที่ถูกสังคมมองในแง่ลบ กลุ่มภาวะบริโภคนิยม และกลุ่มเยาวชนเด็กเร่ร่อน ขอดทาน ไร้โอกาส เพื่อหาแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาต่างๆ ร่วมกัน

“สื่อหนังสือกระดาษ” มุ่งความรู้ คู่คุณธรรม ตามปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง

เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2550 ที่ผ่านมา มีการจัดอบรม “การพัฒนาการใช้สื่อหนังสือกระดาษ...สู่สังคม” โดยกองทุนธรรมะเพื่อสันติภาพของโลก วัดชลประทานรังสฤษฎ์ ร่วมกับวิทยากรและอาสาสมัครรวมกว่า 25 คน ซึ่งการอบรมครั้งนี้ได้รับเกียรติจากพระธรรมโกศาจารย์หรือหลวงพ่อบัณฑิต นันทิกุญแจอวาสวัดชลประทานรังสฤษฎ์ มาเป็นประธานเปิดการอบรมและปาฐกถาธรรม ณ โรงเรียนพุทธธรรม วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จังหวัดนนทบุรี ได้รับความสนใจจากตัวแทนคณะครูอาจารย์จำนวน 112 คนจากหลายจังหวัด เช่น กรุงเทพฯ ลำปาง นครสวรรค์ ชลบุรี จันทบุรี สมุทรปราการ พระนครศรีอยุธยา เป็นต้น

กิจกรรมในงานมีทั้งความรู้ ความสนุกสนาน ไม่ว่าจะเป็น การสัมมนาเกี่ยวกับหนังสือกระดาษโดยพระมหาไพฑูริย์ ปนตนนโท ประธานกองทุนฯ พระครูสังฆกิจพิมล (พระสุรศักดิ์ สุรญาโณ) รองประธานกองทุนฯและรองศาสตราจารย์บุญนำทาสัมฤทธิ์ที่ปรึกษาศูนย์คุณธรรม การขับกล่อมสื่อบทเพลงที่สอดแทรก

ธรรมะไปพร้อมกับการใช้สื่อหนังสือกระดาษประกอบการเล่าเรื่อง โดยคุณณพ - คุณดินปา จีวัน การประลองฝีมือทำสื่อหนังสือกระดาษ โดยอาจารย์อุทุมพร มุลพรม ต่อมาเป็นการสาธิตการทำดินปั้นรักษาน้ำมันและการปั้นตุ๊กตาดิน กิจกรรมสุดท้าย เป็นการเล่านิทานธรรมะประกอบภาพวาดบนตาลปัตร โดยพระอาจารย์ประสงค์ ปรีชญโณเป็นผู้เล่าและอาจารย์ธรรมวิทย์ สุวรรณพฤษ เป็นผู้อวดภาพ

กิจกรรมที่คณะครูอาจารย์เข้าร่วมอบรมมีรอยยิ้มและเสียงหัวเราะ อย่าง การทดลองทำสื่อหนังสือกระดาษ ถือเป็นการสนองตอบแนวพระราชดำริเศรษฐกิจพอเพียงของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว เพราะเป็นสื่อที่มีราคาประหยัดและมีประโยชน์ ซึ่งคณะครูอาจารย์สามารถนำสื่อหนังสือกระดาษไปเผยแพร่ในโรงเรียนของตนเองรวมทั้งโรงเรียนใกล้เคียง และบูรณาการในการสอนวิชาต่างๆ ซึ่งนอกจากเด็กจะได้รับความรู้แล้ว ยังได้ความสนุกสนานและคุณธรรมเสริมเข้าไปด้วย

หนอนไหม สายใยคุณธรรม

ล่วงเข้าสู่ปีที่ 5 แล้ว ที่ชมรมรักษ์โรงเรียนสาธิตแห่งมหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ร่วมกับศูนย์วิจัยและพัฒนาการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ได้จัดกิจกรรมภายใต้ “โครงการศึกษาหนอนไหม - ไบหม่อน” เพื่อให้ นักเรียนได้เรียนรู้วงจรชีวิตของหนอนไหม ตลอดจนการเขียนห่วงโซ่อาหารและสายใยอาหารในสภาพแวดล้อมที่จัดขึ้น การเรียนรู้ถึงประโยชน์และคุณค่าต้นหม่อนและหนอนไหม เพื่อให้นักเรียนได้ฝึกใช้กระบวนการในการศึกษาความสัมพันธ์ของสิ่งมีชีวิตในระบบนิเวศ รวมถึงส่งเสริมให้นักเรียนมีทักษะในการแสวงหาความรู้ด้วยตนเองจากแหล่งค้นคว้าต่างๆ

โดยการศึกษาผ่าน “หนอนไหม” ทั้งหมด 17 ตัว ของนักเรียนชั้นป.3/5 จำนวน 38 คน โดยจัดกิจกรรมให้ สอดคล้องวิถีชีวิตของนักเรียน ช่วงแรก

ก่อนเป็นดักแด้ ทุกคนได้ร่วมกันดูแล อีกทั้งศึกษาวิธีการให้อาหาร การนอน และถ่ายของเสียของ “หนอนไหม” อย่างเป็นระบบและถูกหลักอนามัย รวมถึงการเฝ้าสังเกตพฤติกรรมการกินของ “หนอนไหม” ผ่านวิธีการการทดลองให้อาหาร ครั้งนี้ยังมีการจัดนิทรรศการผลิตภัณฑ์อาหารแห้งและอาหารสดที่ทำมาจากต้นหม่อน อาทิ ไวน์ผลหม่อน เด็กไบหม่อนและแยมผลหม่อน การเสิร์ฟน้ำชาไบหม่อนกับขนมปังทาแยมไบหม่อน ฯลฯ

ซึ่งในแต่ละกิจกรรม จะมีการสอดแทรกคุณธรรมในการจัดการเรียนรู้กับนักเรียนตลอดเวลา

“ชีวิตทุกชีวิตมีค่า เราต้องช่วยกันเลี้ยงอย่าให้หนอนตาย” นี่คือการบอกเล่าของนักเรียนที่แม้ว่าความสัมพันธ์ระหว่าง “หนอนไหม” กับนักเรียนจะเป็นช่วงเวลาเพียง 1 เดือน ที่สำคัญ

นักเรียนได้เรียนรู้การใช้ชีวิตอยู่ร่วมกันอย่างสันติสุขบนโลก การรู้จักเอื้อเฟื้อเสียสละ การทำงานเป็นทีมและการเอื้ออาทรต่อกัน บัดนี้ได้ตระหนักแล้วว่า หนอนไหมเป็นสายใย ที่ก่อให้เกิดคุณธรรมเกิดขึ้นภายในจิตใจที่สวยงามของเด็กๆ โดยแท้

ศูนย์คุณธรรมจับมือ ก.พ. บันยาราชการที่ดีผ่านโรงเรียนผู้นำ

ศูนย์คุณธรรมและสำนักงานคณะกรรมการข้าราชการพลเรือน (ก.พ.) ประชุมรายละเอียดการบันทึกข้อตกลงความร่วมมือในการจัดโครงการฝึกอบรมคุณธรรม จริยธรรม และธรรมาภิบาล หลักสูตรการเสริมสร้างคุณธรรมจริยธรรมสำหรับผู้บริหาร เมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2550 ณ ห้องประชุม 1 ชั้น 16 ศูนย์คุณธรรม

กลุ่มที่เข้าร่วมอบรมรุ่นที่ 1 เป็นข้าราชการตำรวจ จัดอบรมหลักสูตรการบริหารงานตำรวจชั้นสูงรุ่นที่ 27 จำนวน 80-90 คน ในวันที่ 6-9

มิถุนายน 2550 ณ สถาบันฝึกอบรมผู้นำมูลนิธิพลตรีจำลอง ศรีเมือง อำเภอเมือง จังหวัดกาญจนบุรี ตามหลักสูตรการอบรมแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ได้แก่ การรู้จักตนเอง การสร้างพลังชีวิต และการสร้างพลังพัฒนาสังคม แต่ละส่วนจะประกอบไปด้วยกิจกรรมต่างๆ เช่น การฟังเสียงหัวใจให้เป็นหนึ่ง ทบทวนล้างมลพิษทางใจ รวมพลังสร้างชาติ เป็นต้น

โครงการนี้มุ่งพัฒนาข้าราชการและเจ้าหน้าที่ทุกระดับให้หันมาแนวทางการปฏิบัติตนเป็นข้าราชการที่ดีตามรอยพระยุคลบาทสู่การปฏิบัติอย่างมีคุณธรรม จริยธรรม และเพิ่มขีดความสามารถเพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลง ซึ่งเป็นการป้องกันการทุจริตในหน่วยงานภาครัฐอีกแนวทางหนึ่ง

ประกวดโครงงานคุณธรรมฯ กิจกรรมมุ่งสร้างเด็กดีสู่สังคม

พระมหาพวงศันรินทร์ จิตวิโส ประธานโครงการประกวดโครงงานคุณธรรมฯ และคณะกรรมการกลาง นำผลดำเนินโครงการประกวดโครงงานคุณธรรมเฉลิมพระเกียรติประจำปี 2549 ในหัวข้อ “เยาวชนไทย ทำดี ถวายในหลวง” เสนอพลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ ที่ปรึกษาศูนย์คุณธรรม และอาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2550 ณ ห้องประชุมศูนย์คุณธรรม

“โครงงานคุณธรรม” เป็นกระบวนการเรียนรู้ที่เน้นให้เยาวชนทำได้อย่างมีปัญญา ทำงานร่วมกันเป็นกลุ่มโดยเยาวชนต้องคิดริเริ่มโครงการด้วยการสำรวจค้นคว้า ปฏิบัติตามหลักธรรมและแนวพระราชดำริ มีเยาวชนให้ความสนใจเข้าร่วมโครงการกว่า 1,200 โครงการ และ 12 โครงการสุดท้ายที่ผ่านการคัดเลือกได้มาประกวดในเวทีระดับประเทศ โครงการการสร้างสมานฉันท์สามัคคีคืนชีวิตสู่แดนใต้ให้ปลอดภัยร่วมใจถวายในหลวง จาก ร.ร.นราสิกขาลัย ได้รางวัลที่ 1 รับโล่เกียรตินิยมพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว อันดับที่ 2 โครงการรักษาสัตว์ รักษาสังคมจาก ร.ร.ชลบุรี “สุขบท” ได้รับโล่เกียรตินิยมพระราชทานจาก สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี

มัธยมประชาชนีเวศน์กว่า 700 คน

เข้าค่ายสร้างผู้นำเยาวชนเศรษฐกิจพอเพียง

โรงเรียนมัธยมประชาชนีเวศน์ เชียง อาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม เปิดค่ายผู้นำเยาวชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม 2550 ณ ห้องประชุม เขมวिलाส โรงเรียนมัธยมประชาชนีเวศน์ ทางโรงเรียนส่งนักเรียนเข้าร่วมอบรมกว่า 700 คน ตั้งแต่วันที่ 2 - 4 พฤษภาคม 2550 ณ ค่ายนวมพ อ.มวกเหล็ก จ.สระบุรี ซึ่งเป็นโครงการที่ต้องการปลูกฝังให้เด็กนำปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง มาประยุกต์ใช้ในชีวิตประจำวัน ให้นักเรียนเติบโตขึ้นอย่างมีคุณภาพ และมีคุณธรรม สามารถใช้ชีวิตในอนาคตต่อไปได้ด้วยตัวเอง

อาจารย์นราทิพย์ กล่าวกับท่านผู้ปกครองถึงภาวะปัญหาทางสังคมในปัจจุบันที่ส่งผลต่อเยาวชน ซึ่งเป็นเรื่องที่ต้องช่วยกันแก้ไขและเฝ้าระวังบุตรหลาน โดยนำเสนอสถิติงานวิจัย เช่น สถิติเด็กติดเหล้า ทำแท้ง ติดการพนัน เป็นต้น ซึ่งปัญหาเหล่านี้ต้องร่วมมือกันระหว่างผู้ปกครองและโรงเรียนคอยช่วยกันดูแล การเข้าค่ายผู้นำเยาวชนตามแนวปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง จึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยสร้างภูมิคุ้มกันให้เยาวชนห่างไกลจากสิ่งชั่วร้ายในสังคมได้อีกทางหนึ่ง

เมื่อวันที่ 2 พฤษภาคม 2550 สถาบันบุญนิยม 9 ชำแ ได้นำเสนอผลดำเนินโครงการเสริมสร้างความเข้มแข็งชุมชนต้นแบบด้านคุณธรรมจริยธรรม โดยพลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ เป็นประธาน ณ ห้องประชุมศูนย์คุณธรรม

โดยสถาบันบุญนิยมได้นำเสนอว่าทางโครงการฯ ใช้บ

สถาบันบุญนิยม 9 ชำแ เสนอพลโครงการชุมชนต้นแบบ

ประมาณที่ได้รับการเสริมหนุนจากทางศูนย์คุณธรรม ไปปรับปรุงและพัฒนาในด้านต่างๆ ในชุมชน โดยแบ่งแผนงานในการพัฒนาออกเป็น 3 ด้าน คือ การปรับปรุงฐานงานที่มีอยู่เดิม การผลิตสื่อการเรียนรู้ และการพัฒนาศักยภาพบุคลากร ซึ่งทุกแผนงานเน้นเรื่องของคุณธรรมและศีลธรรมในการทำกิจกรรมร่วมกันในชุมชนเป็นหลัก เช่น การทำกิจกรรมไร่สารพิษทำโรงปุ๋ยสะอาด เป็นต้น

พลเอกปรีชา กล่าวว่า กิจกรรมที่ลูกข่ายทั้ง 27 ชุมชนใน 9 ชำแ ได้ร่วมกันทำเป็นสิ่งดี ถือเป็นต้นแบบแสดงให้เห็นถึงความรักชาติ สามารถพึ่งตนเองได้ และเป็นผู้ที่เสียสละ จึงควรผลักดันให้ชุมชนต้นแบบแพร่ไปยังชุมชนเมืองให้ได้มากที่สุด

เยี่ยมโครงการเสริมหนุนภาคใต้ พัฒนาชีวิตสู่วิถีพอเพียง

เมื่อวันที่ 5-6 พฤษภาคม พ.ศ.2550 พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ ประธานฝ่ายตรวจสอบศูนย์คุณธรรม อาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม พร้อมทั้งคณะ เดินทางไปเยี่ยมชมโครงการเสริมหนุนที่ภาคใต้ ทั้งหมด 5 โครงการ ได้แก่

โครงการเกษตรเพื่อคุณธรรมนำชีวิตยั่งยืน กลุ่มเกษตรธรรมชาติพิทยคีรี ต.คูหาใต้ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา ทางกลุ่มเน้นการทำเกษตรแบบพอเพียงทั้งการปลูกผักปลอดสารพิษ ปลูกพืชผสมผสานแทนการปลูกพืชเชิงเดี่ยว ทำปุ๋ยจากมูลสัตว์ไว้ใช้เอง และนำเด็กกลุ่มต้นกล้าคุณธรรมในพื้นที่มาช่วยกันเก็บขยะริมถนน

โครงการสร้างแนวคิดการดำเนินชีวิตตามแบบวิถีไทย ที่ ต.วัดจันทร์ อ.สทิงพระ จ.สงขลา เป็นกลุ่มชาวบ้านที่ร่วมกันอนุรักษ์การทำขนมพื้นบ้านจากน้ำตาลโหนด เช่น ขนมบ่มจี ขนมแบ่งสด เป็นต้น และการปลูกผักปลอดสารพิษโดยใช้ปุ๋ยชีวภาพโดยมีข้อตกลงว่าแต่ละครอบครัวต้องปลูกกินเองอย่างน้อย 5 ชนิด

โครงการเยาวชนเรียนรู้คุณธรรมความดี ที่ จ.พัทลุง เน้นการทำกิจกรรมกับเยาวชนในตำบลที่เป็นสมาชิกกลุ่มมี 5 เรื่อง ได้แก่ เรื่องแพทย์แผนไทย การออมทรัพย์และสวัสดิการของชุมชน ผักพื้นบ้าน และประวัติศาสตร์ชุมชน

โครงการโรงเรียนวิถีชีวิตเศรษฐกิจพอเพียงตามแนวพระราชดำริ ที่โรงเรียนบ้านหนองหนองน ต.ท่าเรือ อ.เมือง จ.นครศรีธรรมราช มีกิจกรรมภายในโรงเรียนถึง 8 อย่าง เช่น เลี้ยงปลา เลี้ยงหมูพันธุ์พื้นบ้าน ปลูกผักสวนครัว ทำปลาเปรี้ยว ฯลฯ

สุดท้ายโครงการจัดการเรียนการสอนและพัฒนาคุณภาพชีวิตตามแนวเศรษฐกิจพอเพียงที่โรงเรียนสตรีปากพนัง อ.ปากพนัง จ.นครศรีธรรมราช มีกิจกรรมสืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่นเกี่ยวกับ “จาก” พืชเศรษฐกิจในท้องถิ่น และจัดทำศูนย์ธรรมชาติศึกษาเพื่อจำลองพื้นที่ป่าชายเลนให้เป็นแหล่งเรียนรู้ภายในโรงเรียน

สื่อหนังสือกระดาษ...ทำได้

ง่าย ถูก ประหยัดตามแนวคิดเศรษฐกิจพอเพียง

ปัจจุบันสื่อการเรียนการสอนได้เข้ามามีส่วนช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่ครูผู้สอนและช่วยให้เด็กเกิดความสนใจในการเรียน หลายโรงเรียนจึงนำเทคโนโลยีเข้ามาใช้มากขึ้น อาทิ การเรียนการสอนผ่านระบบอินเทอร์เน็ต (E-Learning) หนังสืออิเล็กทรอนิกส์ (E-Book) เป็นต้น แต่ใครจะรู้บ้างว่า เรายังมีสื่อที่ครูสามารถทำขึ้นเองได้

สื่อที่ว่าคือ “สื่อหนังสือกระดาษ” เป็นสื่อที่สามารถเคลื่อนไหวได้ ซึ่งวัตถุประสงค์ในการใช้ไม่ได้ต่างอะไรกับเทคโนโลยีราคาแพง จะต่างกันแค่เพียงสื่อนี้ทำง่าย ราคาถูก และประหยัด

จากปณิธานสู่สื่อหนังสือกระดาษ

เดิมทีสื่อหนังสือกระดาษใช้ชื่อว่า “สื่อหนังสือตะลุงจอน้อย” ทำมาจากกล่องแพบกล่องยาสิฟัน ซึ่ง**พระอาจารย์สมพงษ์ มหาบุญโญ** ผู้ก่อตั้งกองทุนธรรมะเพื่อสันติภาพของโลก วัดชลประทานรังสฤษฎ์

ไปเรียนรู้จากท่านพระอาจารย์ถวิล
สัญญาตุ จึงได้เกิดดวงตาเห็นธรรมและ
ตั้งปณิธานกับตัวเองว่าจะช่วยทางโลก
ด้วยการถ่ายทอดธรรมะให้เข้าใจง่ายขึ้น
ด้วยการใช้สื่อหนังกระดาษ

หลังจากที่พระอาจารย์สมพงษ์ได้
มรณภาพ เมื่อปี พ.ศ. 2545 พระ
มหาไพฑูรย์ ปนฺตนนฺโท ประธาน
กองทุนฯ จึงเข้ามาสานต่อปณิธานของ
พระสมพงษ์และพัฒนารูปแบบ
สื่อหนังกระดาษให้มีความทันสมัย
สวยงามและน่าสนใจมากขึ้น

ถ่ายทอดสื่อสู่สังคมเมืองและ ชนบท

เนื่องจากเป็นสื่อที่ทำเองได้ง่าย และ
นำไปใช้ในการเรียนการสอน ให้เด็กได้รับ
ความรู้และคุณธรรมควบคู่กันไป ยิ่งใน
ชนบทที่เทคโนโลยีเข้าไม่ถึงนั้นสามารถ
นำสื่อนี้ไปใช้สอนเด็ก ๆ ได้ เพราะมีความ

ตัวอย่างการทำสื่อหนังกระดาษ ภาพปริศนาธรรม

วัสดุอุปกรณ์

1. กรรไกร / คัตเตอร์
2. เอ็นสำหรับร้อยหรือมัดกระดาษลูกฟูก
3. กาวลาเท็กซ์ / กาวยูยู
4. สีสำหรับใช้ระบายสีภาพ อาจจะเป็นดินสอสีหรือสีเมจิก
5. กระดาษเทา/กระดาษลูกฟูก/กระดาษกล่อง
6. เทปผ้าเลคเซ็น ใช้ติดขอบของภาพ
7. เช็มหมุด

ขั้นตอนการทำ

1. ตัดชิ้นส่วนภาพที่จะนำมาเคลื่อนไหว และวางแผนว่า
จะนำชิ้นส่วนนี้มาทำอย่างไร ซึ่งภาพนี้จะนำมาทำให้
มือคนมีการเคลื่อนไหวและดวงตาเลื่อนไปที่คน (จาก
มือพระไปที่คน)

2. นำเอ็นมาวัดจากดวงตาของคนมาที่มือซ้ายของ
พระโดยให้มีความยาวเป็น 2 เท่าของระยะห่าง
ดังกล่าวและควรเจาะเพื่อเอ็นไว้อีก 1 คีบ เพื่อกันข้อ
ผิดพลาดในกรณีที่เอ็นยาวไม่พอ

3. ตัดเอ็นเพื่อนำไปมัดภาพ และนำเช็มหมุดมาเจาะรู 2 รู
กับภาพดวงตาห่างกันประมาณ 0.8 ซม. จากนั้น
ร้อยเอ็นลงทั้ง 2 รู แล้วดึงให้ปลายยาวเท่ากันโดยให้
ซ้ายทับขวา ขวาทับซ้าย มัด 2 ครั้ง เป็นอย่างต่ำ
เพื่อให้แน่น

4. ตัดเอ็นประมาณ 1 คีบ ขมวดที่ปลายเอ็น 2 ที่ แล้ว
ดึงให้เป็นปมต่อมานำเช็มหมุดมาเจาะที่ภาพแขนพระ
และร้อยเอ็นลงไปแล้วพลิกด้านหลังมาขมวดเอ็นให้
แนบกับกระดาษ แล้วขมวด 2 ที่ให้แน่น ตัดเอ็นออก
เหลือปลายไว้ 1 นิ้ว

5. นำภาพดวงตามาทาบกับคอคคน แล้วนำเช็มหมุด
มาเจาะลงไปที่ภาพคอคคน 1 รู แล้วร้อยเอ็นลงไป
ในภาพ จากนั้นให้ดึงเอ็นแล้วดึงภาพดวงตาไปที่มือพระ
ใช้เช็มหมุดเจาะไปที่มือพระแล้วทดสอบโดยดึงดวงตา
กลับถ้าดวงตาเอียงให้แก้ไขด้วยการใช้เช็มหมุดเจาะ
เพิ่มอีก 2 รู ที่หัวของภาพดวงตา เพื่อบังคับทิศทาง
ของดวงตา โดยร้อยเอ็นลงไปแล้วไม่ต้องมัดที่นี้เรา
ก็จะได้สื่อหนังกระดาษไว้ใช้กันแล้ว

สื่อหนังกระดาษ
เป็นสื่อที่ทำขึ้นโดย
ใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
คือ หนึ่งมีความพอประมาณ
สองมีเหตุผล และ
สามสามารถสร้างภูมิคุ้มกันได้

น่าสนใจตรงที่ภาพสามารถเคลื่อนไหวได้
และที่สำคัญคือสื่อหนังกระดาษเป็นสื่อที่
ทำขึ้นโดยใช้ปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง
ของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว
เนื่องจากหนึ่งมีความพอประมาณ
หมายถึง ประหยัดและราคาถูก สอง
มีเหตุผลหมายถึง สามารถนำมาใช้
แก้ไขปัญหาในสังคมได้ และสาม
สามารถสร้างภูมิคุ้มกันหมายถึง เป็น
สื่อที่ปลูกฝังคุณธรรมจริยธรรมให้แก่
เด็กและเยาวชน

สิ่งที่ผู้อบรม ได้จาก สื่อหนังกระดาษ

เมื่อเข้าอบรมแล้วมาคุยกันว่า
ตัวแทนครูที่เข้ารับการอบรมคิด
อย่างไรกับสื่อหนังกระดาษ

อาจารย์เพิ่ม พุทธสอน อายุ 54 ปี
โรงเรียนบ้านดอนธรรม จ.ลำปาง สอน
ชั้น ป.4

“มาอบรมเป็นครั้งแรก
โดยจ่ายค่าใช้จ่ายเอง
ทั้งหมด จะนำความรู้ที่
ได้ในวันนี้ไปทำสื่อและ
สอนให้เด็กทำสื่อ”

พระอ่อนสี หิมะใส (ธมฺมโชโต)
วัดสิริกมลาวาส (ใหม่ เสนานิคม)
อายุ 55 ปี

“สนใจและอยากเรียนรู้
เรื่องสื่อหนังกระดาษ
จะช่วยครูให้สอนง่าย
ขึ้นไม่เหนียว จะได้ไม่
ต้องพูดอย่างเดียว”

อาจารย์ประมุข ตั้งวงษ์เลิศ อายุ 51 ปี
โรงเรียนบ้านพนมรอก จ.นครสวรรค์

“สื่อตัวนี้ครูและเด็ก
สามารถร่วมกันผลิต
ขึ้นมาได้ ทำให้เด็ก
นักเรียนเกิดความ
สนใจและสนุกสนาน
มากขึ้น”

อาจารย์ปนัดดา เกษรากุล อายุ 45 ปี
โรงเรียนภาษาอนุสรณ์ธนบุรี จ.กรุงเทพฯ
สอนวิชาวิทยาศาสตร์และสังคม

“พุทธศาสนาเป็นเรื่อง
ของนามธรรมมากกว่า
รูปธรรม การใช้สื่อ
แบบนี้จะทำให้เข้าใจ
ได้ง่ายกว่า”

อาจารย์ธิดิรัตน์ จัตรชนนท
อายุ 56 ปี สอนวิชาสุขศึกษาและกิจกรรม
พัฒนาผู้เรียน โรงเรียนสันติราษฎร์วิทยาลัย
กรุงเทพฯ

“ประทับใจเรื่องความรู้
ในการผลิต เด็กจะ
ได้ทำเอง ทำให้เกิด
สัมพันธภาพและเรียนรู้
ซึ่งกันและกัน”

เมื่อวันที่ 25 เมษายน 2550 กองทุนธรรมะเพื่อสันติภาพของโลก วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จึงจัดอบรม “การพัฒนาการใช้สื่อหนังกระดาษ...สู่สังคม ครั้งที่ 1” ขึ้น ณ โรงเรียนพุทธธรรม วัดชลประทานรังสฤษฎ์ จังหวัดนนทบุรี โดยคณะครูที่เข้าอบรมได้ลงมือทำและเรียนรู้กระบวนการทำสื่อหนังกระดาษด้วยตัวเองเป็นจำนวนถึง 112 คน โดยมาจากโรงเรียนต่างๆ ทั่วทั้งประเทศ

อีกไม่นานเราคงได้เห็นสื่อมัลติมีเดียฝีมือครูไทยทำอย่างสื่อหนังกระดาษในหลายๆ โรงเรียนที่มาเข้าอบรม น่าดีใจเหลือเกินที่ครูเป็นแรงขับเคลื่อนในการผลิตสื่อเพื่อเผยแพร่คุณธรรมจริยธรรมผ่านการสอนให้เด็กได้รับทั้งความรู้พร้อมกับเติบโตเป็นคนดีที่สามารถสร้างคุณประโยชน์ให้กับสังคมได้ 🙏

ภราดาประกาศศรีเจริญ

อธิการโรงเรียนลาซาลจันทบุรี (มารดาพิทักษ์) จ.จันทบุรี

“นักเรียน จะมีความรู้มากขึ้น ไม่เบื่อเมื่อเข้าเรียน เวลานี้มีนโยบายสนับสนุนให้ครูทุกคนผลิตสื่อและมีการมอบรางวัล เพื่อกำลังใจให้กับครูในแต่ละวิชา”

อาจารย์พรประภา เพ็ญอุดม อายุ 54 ปี โรงเรียนวัดธาตุทอง จ.กรุงเทพฯ สอนคณิตศาสตร์

“ตอนแรกสงสัยก่อนว่า มันคืออะไร สื่อนี้ไม่เคยทำ สื่อนี้ถือเป็นเรื่องจริงจังได้ดีกว่าการที่เราสอนเฉยๆ”

อาจารย์จิระภรณ์ เทวภิณิมิต

อายุ 50 ปี โรงเรียนพลอยจาตุรจินดา จ.สมุทรปราการ

“บูรณาการให้เด็กได้ลงมือช่วยเราทำ เป็นสื่อให้เขาทำในเรื่องที่เขาสนใจ”

อาจารย์วิมลศรี ไตรทาน อายุ 50 ปี โรงเรียนวัดลาดบัวหลวง (สหมิตรศึกษา) จ.พระนครศรีอยุธยา สอนวิชาพุทธศาสนา ภาษาไทย การงานและอาชีพ

“ที่น่าสนใจคือเป็นสื่อที่เราได้ผลิตเอง ให้นักเรียนทำได้ด้วยตัวเอง ก็จะเกิดการเรียนรู้ติดตัวไป

อาจารย์ชำนาญ บัจะเสรี อายุ 49 ปี สอนวิชาศิลปะ โรงเรียนบ้านหนองหนอง จ.นครศรีธรรมราช บอกว่า “โครงการนี้ดี

เพราะสามารถนำสื่อไปประยุกต์ใช้ได้ พอทำในโรงเรียนแล้ว จะขยายผลไปยังโรงเรียนใกล้เคียงต่อไป”

นอกจากอาจารย์จะได้รับประโยชน์แล้วยังปลูกฝังเรื่องของคุณธรรมให้เด็ก ๆ ด้วยเรามีคำยืนยันจาก **ด.ญ.อรอุมา เดชศรี** อายุ 11 ปี นักเรียนชั้น ป.5 โรงเรียนบ้านหนองหนอง จ.นครศรีธรรมราช “พอหนูกลับไปโรงเรียนจะไปทำเรื่องกระดาษกับเต้า เพราะเรื่องนี้สอนว่า เราไม่ควรเอาชนะผู้อื่น ไม่ควรไปทำผู้อื่นที่มีกำลังน้อยกว่า” 🙏

จากเกษตรอินทรีย์ สู่...วิถีพึ่งตนเองอย่างยั่งยืน

การเดินทางจากกรุงเทพฯ ลงสู่ภาคใต้ครั้งนี้ ชุ่มฉ่ำไปด้วยน้ำฝน เรามีจุดหมายปลายทางที่อำเภอหาดใหญ่ จังหวัดสงขลา เพื่อติดตามท่านประธานอนุกรรมการตรวจสอบภายในของศูนย์คุณธรรม พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ อาจารย์นราทิพย์ พุ่มทรัพย์ ผู้อำนวยการศูนย์คุณธรรม พร้อมทั้งคณะเยี่ยมชมโครงการที่ทางศูนย์ฯ ให้บสนับสนุนไปแล้ว เมื่อวันที่ 5 - 6 พฤษภาคม 2550 ที่ผ่านมา

หลังจากที่ก้าวลงจากรถไฟ เราเดินทางต่อไปที่ตลาดนัดเช้าที่หน้าวัดคูหาในทันที ตลาดแห่งนี้ตั้งอยู่ที่ หมู่ที่ 3 ต.คูหาใต้ อ.รัตภูมิ จ.สงขลา เพื่อไปดูเกษตรกรนำผักปลอดสารพิษมาขาย ถือเป็นอาชีพหนึ่งที่ชาวบ้านที่นี่ร่วมกันทำ และสมัครใจเข้าเป็นสมาชิกในโครงการเกษตรเพื่อคุณธรรมนำชีวิตยั่งยืนของกลุ่มเกษตรธรรมชาติดิptyศรี ซึ่งมีคุณณรงค์ สุขขวัญ เป็นประธานกลุ่ม จากนั้นเรามีโอกาสได้ไปเยี่ยมชมแปลงผัก

และกิจกรรมต่างๆ ของชาวบ้านที่เป็นสมาชิกของโครงการ กิจกรรมทุกอย่างที่ทาล้วนเกี่ยวพันกับวิถีชีวิตของคนที่นี่ ทั้งการเลี้ยงสัตว์ ปลูกผัก กรีดยาง ทำนา และทำปุ๋ยจากมูลสัตว์ **ที่มีแนวคิดในทางปฏิบัติไปทิศทางเดียวกันว่าเราจะทำเกษตรปลอดสารพิษเพื่อคุณธรรมและชีวิตที่ยั่งยืน**

จุดเริ่มต้นของดิptyศรี

เดิมทีคุณณรงค์ปลูกผักปลอดสารพิษอยู่แล้ว เห็นผลว่าพืชดี ดินดีและสุขภาพดีทั้งคนปลูกและคนกิน จึงชักชวนให้ชาวบ้านเริ่มทำเกษตรปลอดสารพิษแบบยั่งยืน เพราะเห็นว่าแปลงผักของชาวบ้านส่วนใหญ่ยังใช้สารเคมี ยาฆ่าแมลงซึ่งมีอันตรายต่อผู้ผลิตและผู้บริโภค **โครงการนี้จึงเกิดขึ้นจากการรวมตัวของกลุ่มคนที่มีคุณธรรม** ก่อตัวเป็นรูปธรรมเมื่อปี 2547 เดิมมีสมาชิกจำนวน 45 คน ปัจจุบันเพิ่มขึ้นเป็น 251 คน โดยมีการตั้งกติการ่วมกันว่าจะต้องไม่กลับ

มาใช้สารเคมีในการทำการเกษตรอีก ซึ่งสมาชิกในกลุ่มมาร่วมตัวกันด้วยความเต็มใจที่จะเลิกทำบาป เปลี่ยนตัวเองเป็นผู้ผลิตที่มีคุณธรรมต่อผู้บริโภค

จึงมีการจัดกิจกรรมการอบรมสมาชิกให้เข้าใจเรื่องของการลด ละ เลิกอบายมุขเพื่อลดรายจ่ายในครัวเรือน การรณรงค์ปลูกพืชปลอดสารพิษ เพื่อชีวิตที่ยืนยาว ทั้งการเลิกใช้สารเคมีและยาฆ่าแมลงแล้วหันมาใช้ปุ๋ยจากมูลสัตว์แทน กิจกรรมนี้จะมีการมอบป้ายรณรงค์รับรองผู้เข้าร่วมโครงการ และยังมีการติดตามตรวจสอบแปลงผักของสมาชิกว่าดำเนินการตามข้อตกลงร่วมกันจริงหรือไม่ นอกจากนี้ทางกลุ่มยังมีการจัดการผลผลิตของสมาชิกให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดด้วย จึงไม่ต้องกลัวปัญหาผลผลิตล้นตลาดอีกต่อไป

ในกลุ่มทิวศรียังได้มีแค่กิจกรรมการทำเกษตรปลอดสารพิษอย่างเดียวเท่านั้น แต่ยังมีผลผลิตต่อยอดไปอีก อย่างกลุ่มเยาวชนเก็บขยะ “ต้นกล้าคุณธรรม” ก็เป็นอีกโครงการที่ปลูกฝังคุณธรรมให้เด็กรู้จักเป็นผู้ให้ก่อนที่จะเป็นผู้รับ โดยการทำตัวเองให้เป็นประโยชน์ด้วยการเก็บขยะในชุมชนของตัวเอง และเป็นการเผื่อระวังยาเสพติดไม่ให้เข้าไปสู่เยาวชนในพื้นที่ด้วย

จากเกษตรเคมีสู่เกษตรอินทรีย์แบบยั่งยืน

การรวมกลุ่มของชาวบ้านที่เกิดจากปัญหาสุขภาพของผู้ผลิตที่ใช้สารเคมี ดินเสื่อมสภาพ สารเคมีลงแหล่งน้ำ และเกษตรกรไม่มีคุณธรรมในการผลิต ทำให้ต้นทุนการผลิตสูงไม่คุ้มกับการลงทุน กระบวนการทำแบบมีส่วนร่วมจึงเกิดขึ้น จากการรวมกลุ่มของคนที่มีประสบการณ์และมีแนวคิดเดียว

กันมานั่งคุยกันหาทางแก้ไขปัญหามารวมกัน กลุ่มต้องการปรับเปลี่ยนการทำเกษตรเคมีเป็นการทำเกษตรอินทรีย์เพื่อให้พวกเขาสามารถพึ่งตัวเองได้และไม่เกิดหนี้สิน

โดยทุกบ้านจะทำการปลูกผักสวนครัวไว้กินเอง สมาชิกทุกคนจะพูดเหมือนกันว่าเราจะ “ปลูกทุกอย่างที่กินได้ และกินทุกอย่างที่ปลูก” เมื่อเหลือจากกินก็นำไปขายเป็นรายได้ให้กับครอบครัว

ปลูกน้อยขายไม่ได้ ปลูกมากขายไม่พอ ร่วมกันคิด แยกกันทำ แล้วมารวมกันขาย

แต่การขายของเขาจะไม่แยกกันขายของใครของมัน แต่จะนำพืชผักที่แต่ละบ้านมีมารวมกันขาย ทางกลุ่มจะมีการรับซื้อผลผลิตของเกษตรกรแล้วนำไปขายรวมกัน ตามกระบวนการคิดของกลุ่มที่ว่า “ปลูกน้อยขายไม่ได้ ปลูกมากขายไม่พอ ร่วมกันคิด แยกกันทำ แล้วมารวมกันขาย” ซึ่งผักส่วนหนึ่งที่อยู่ในโครงการนี้จะนำมารวมกันแล้วไปขายยังแผงประจำที่ตลาดนัดหน้าวัดคูหาในที่เราได้ไปเห็นในช่วงเช้า และส่งขายให้กับร้านอาหาร โรงพยาบาล และโรงเรียนด้วย ถือเป็นการจัดการทางการตลาดอีกทางหนึ่ง

กำไรที่ได้จากการรวมกันขายผักส่วนหนึ่งให้แก่เกษตรกรที่ปลูกผัก อีกส่วนนำไปเก็บไว้ในกองทุนประกันพืชผล เพื่อสำรองเงินไว้ใช้เวลาแปลงผักของสมาชิกได้รับผลกระทบจากภัยธรรมชาติ ก็จะนำเงินตรงส่วนนี้เข้าไปช่วยเหลือด้วย นอกจากนี้กลุ่มเกษตรธรรมชาติ ยังสนับสนุนให้สมาชิกรู้จักการออมเงินไว้ในอนาคตกับโครงการ **สัจจะวันละบาท** ด้วย

การทำเกษตร
ปลอดสารพิษ
นับว่าเป็นจุดยืน
ที่ทำให้เกษตรกร
มีทั้งรายได้ สุขภาพ
และความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น

ทำเอง...ใช้เอง...ปลอดสารพิษ

การทำเกษตรปลอดสารพิษสิ่งที่สำคัญอยู่ที่การหยุดใช้ปุ๋ยเคมีและยาฆ่าแมลง สมาชิกในกลุ่มจึงหันมาใช้ปุ๋ยที่ทำจากมูลสัตว์ที่เลี้ยงไว้ **กลุ่มทำปุ๋ยของหมู่ที่ 1 บ้านควนदान** สมาชิกอีกกลุ่มของ **กลุ่มเกษตรธรรมชาติทิพย์คีรี** มีความน่าสนใจตรงที่สมาชิกทุกคนในกลุ่มจะนำมูลสัตว์มารวมกันทำปุ๋ยใช้เอง โดยนำมาผสมกับส่วนประกอบอื่นๆ เช่น แกลบ ใบไม้ ชูยมะพร้าว ซึ่งเป็นวัสดุที่หาได้ในชุมชน แล้วคลุกเคล้ากับจุลินทรีย์อีเอ็มที่เป็นผลผลิตจากกากน้ำตาล ให้ส่วนผสมทั้งหมดเข้ากัน เพียงเท่านี้สมาชิกทุกคนก็จะได้นำปุ๋ยไปใช้โดยไม่ต้องเสียเงินค่าต้นทุนในการซื้อปุ๋ยอีก ทำให้ผู้ผลิตและผู้บริโภคมั่นใจได้ว่าผักที่ปลูกนั้นสะอาดและปลอดสารพิษ ไม่มีผลกระทบต่อสุขภาพ เพราะปุ๋ยที่ใช้ไม่มีสารตกค้างเหมือนปุ๋ยเคมี

นอกจากกลุ่มทำปุ๋ยที่บ้านควนदानแล้ว หากใครที่อยากทำปุ๋ยแล้วไม่มีวัสดุอุปกรณ์ก็มาที่ **โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา** ได้ เพราะอาจารย์มานพ คงยะฤทธิ์ ผู้อำนวยการใจดีของโรงเรียนนี้ช่วยสนับสนุนโครงการ ด้วยการให้พื้นที่ส่วนหนึ่งในโรงเรียนจัดทำโรงปุ๋ย และศูนย์

รวมวัสดุ ไว้บริการให้ผู้ที่มาทำปุ๋ยได้ใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ได้ และที่นี่ยังเป็นแหล่งเรียนรู้การทำเกษตรธรรมชาติแบบยั่งยืน จึงเป็นกิจกรรมที่ช่วยขยายผลโครงการไปสู่ชาวบ้านได้อีกทางหนึ่ง

ปลูกพืชผสมผสานตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง

แปลงผักปลอดสารพิษที่เราเห็นทุกแปลง ไม่มีแปลงไหนมองแล้วสะอาดตาเป็นระเบียบ ไม่ใช่เพราะเกษตรกรที่เกียจถางหญ้า แต่นี่เป็นการ **ปลูกพืชแบบผสมผสานและพืชแซมยาง** โดยไม่ใช้สารเคมี แปลงผักของที่นี่จึงมีต้นไม้หลายชนิดปลูกรวมอยู่ในพื้นที่เดียวกัน วัชพืชที่ขึ้นในแปลงจะไม่โดนกำจัด เพราะเอาไว้ใช้คลุมหน้าดิน พอถึงหน้าแล้งพื้นที่ในภาคใต้จะแล้งและขาดน้ำมาก วัชพืชก็จะช่วยให้ดินเก็บความชุ่มชื้นและอุ้มน้ำได้ดีขึ้น จึงไม่จำเป็นต้องรดน้ำบ่อย ซึ่งต่างจากการปลูกพืชที่ใช้สารเคมี เพราะสารเคมีที่สะสมในดินจะทำให้ดินแห้ง แดกระแหง ไม่อุ้มน้ำ ในที่สุดดินจะเสื่อมสภาพ การบำรุงพืชผักที่ปลูกโดยใช้สารเคมีให้มีความสมบูรณ์จึงต้องใช้เงินลงทุนในการซื้อปุ๋ยเพิ่ม ผลที่ตามมาเกษตรกรจะเกิดภาวะปัญหาหนี้สินมากขึ้นอีก

ประสบการณ์ชีวิต สร้างเกษตรกรต้นแบบ

เกษตรกรต้นแบบ คุณณรงค์ สุขขวัญ อายุ 48 ปี ปัจจุบันเป็นประธานโครงการเกษตรเพื่อคุณธรรมนำชีวิตยั่งยืน ของกลุ่มเกษตรธรรมชาติทิพย์คีรี และยังมีจิตอาสาช่วยเหลือสอนวิชาเกษตร ที่โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลาด้วย จากประสบการณ์ที่ผ่านการล้มลุกคลุกคลานมาแล้วหลายครั้ง ทั้งเจอวิกฤตเศรษฐกิจในนาุ้งที่ทำให้ขาดทุนจนเกิดปัญหาหนี้สินสูญเงินไปร่วมล้าน และในที่สุดก็ค้นพบว่าแท้จริงแล้วสิ่งที่เขาต้องการคือ การทำเพื่อชุมชน ด้วยการเป็นเกษตรกรต้นแบบที่มีคุณธรรม

ป้าสมใจ หรดี อายุ 58 ปี

จบป.4 เกษตรกรตัวอย่างกลุ่ม
“ปลูกกินด้วย ขายด้วย เราปลูกด้วยปุ๋ยชีวภาพ ช่วยลดต้นทุนการซื้อปุ๋ย ทำให้ดินร่วนซุยรักษาหน้าดินด้วย”

ลุงเจิม คงยอด อายุ 72 ปี

จบป.4 เกษตรกรนาร่อง
“เห็นเพื่อนบ้านทำแล้วได้ผลดี ก็เลยมาเข้ากลุ่ม ลุงเป็นคนเสนอให้ทำปุ๋ยชีวภาพ และเป็นวิทยากรไปทำให้ชาวบ้านดู”

พ่อล้น รำเรือง อายุ 68 ปี

จบป.4 เกษตรกรต้นแบบรุ่นแรกของกลุ่ม
“ได้ทดลองใช้ปุ๋ยก็เห็นว่าได้ผลดี ร่วมโครงการสัจจะวันละบาทเกิดแก่เจ็บตายได้เบียดด้วย”

การปลูกพืชอีกอย่างที่ทำให้ได้เห็นกระบวนการคิดแบบวิถีชีวิตพอเพียงก็คือ **การปลูกพืช 7 ชั้น** เป็นการปลูกพืชเพื่อให้ประโยชน์ได้ทุกรูปแบบสามารถสร้างรายได้ให้ตลอดปี โดยจะแบ่งเป็น พืชรายวัน รายสัปดาห์ รายเดือน รายปี และพืชบำนาญ

พืชรายวันเป็นพืชสวนครัวที่สามารถเก็บกินเก็บขายได้ทุกวัน เช่น ถั่วพู ตำลึง มะเขือมัน ผักกาด ผักบุ้ง เป็นต้น พืชรายสัปดาห์เก็บขายได้สัปดาห์ละครั้ง เช่น มะกูด ชะอม เป็นต้น พืชรายเดือนเก็บขายได้เดือนละครั้ง เช่น มะพร้าว เป็นต้น พืชรายปีจะเก็บขายกันปีละครั้ง เช่น มะม่วง มะยม กระท้อน เป็นต้น ส่วนพืชบำนาญเป็นต้นไม้ใหญ่ที่ปลูกไว้ใช้ประโยชน์ในอนาคตต้องใช้เวลาปลูกหลายปีกว่าจะขายได้ เช่น สะเดา มะฮอกกานี พะยอม กฤษณา เป็นต้น

วิทยาการไบ้...เกษตรต้นแบบเน้นทำมากกว่าพูด

สมาชิกในกลุ่มจะแบ่งตามลักษณะการทำเกษตรปลอดสารพิษ โดยมีเกษตรกรต้นแบบที่เลิกใช้สารเคมีโดยสิ้นเชิง จำนวน 45 คน และที่เหลือเป็นเกษตรกรนาร่อง 206 คน

ซึ่งเกษตรกรต้นแบบนั้นจะช่วยถ่ายทอดความรู้เรื่องการทำเกษตรอินทรีย์ไปยังเพื่อนบ้านคนอื่นๆ ด้วยการเป็น **“วิทยาการไบ้”** ที่ไม่ได้ใช้การพูดเชิญชวนให้คนอื่นทำตามอย่าง แต่จะลงมือทำจริงให้เห็น เมื่อเห็นผลว่าการทำเกษตรรูปแบบนี้ดีจริง คนอื่นก็จะทำตามอย่างเองโดยที่ไม่ต้องบอกอะไร แต่การที่จะเป็นวิทยาการไบ้ให้ประสบความสำเร็จนั้น ต้องใช้ระยะเวลาอันแต่ก็ถือว่าคุ้มค่าส่วนเกษตรกรนาร่องเป็นสมาชิกที่เพิ่งเข้าร่วมโครงการและรอการตรวจสอบจากสมาชิกด้วยกันว่าเลิกใช้สารเคมีแล้วจริงๆ จึงจะได้เป็นเกษตรกรต้นแบบ

เกษตรกรต้นแบบจะมีป้ายรณรงค์ยืนยันว่าผักแปลงนี้ปลอดสารพิษจริงๆ สนับสนุนโดยศูนย์คุณธรรม ซึ่งตอนนี้ได้ทำการมอบป้ายรณรงค์ให้ผู้ขายไปแล้วจำนวน 15 ป้าย และผู้ผลิตอีกจำนวน 45 ป้าย เมื่อไหร่ที่หันกลับมาใช้สารเคมีอีกก็จะขอป้ายคืน เพราะถือว่าเกษตรกรขาดคุณธรรมในการประกอบอาชีพ

การทำเกษตรที่คำนึงถึงผู้บริโภคและสภาพแวดล้อมเป็นหลัก ทำให้กลุ่มเกษตรกรธรรมชาติพิทยาศรี กลายเป็นต้นแบบของเกษตรกรคุณธรรมตัวจริง

เกษตรกรคุณธรรมพูดถึงการปลูกผักปลอดสารพิษ

นางวรรณ ไม้แก้ว อายุ 30 ปี
จบป.6 ทำสวนยางพาราและปลูกผักสวนครัว

“เดิมพ่อเป็นสมาชิกกลุ่มเป็นเกษตรกรต้นแบบ พ่อเลยก็มาทำต่อ ใช้ปุ๋ยชีวภาพพืชผักงอกงามดี สุขภาพร่างกายดี”

พ่อผ่อง รักเงิน อายุ 57 ปี
สมาชิกคนแรกของกลุ่มเป็นวิทยาการไบ้

“เริ่มทำตั้งแต่ปี 2548 ได้ขยายผลแนะนำพี่น้องและเพื่อนบ้าน ทำให้ได้กุศลได้บุญ เพราะพืชเหล่านี้จะมีความปลอดภัย”

นางถวิล ร่องชุ่ม อายุ 60 ปี
จบป.4 เกษตรกรนาร่องรุ่นแรกของกลุ่ม

“พอเข้ากลุ่มรู้สึกดีมาก ช่วยลดค่าใช้จ่าย ปลูกกินปลูกขาย มีรายได้เดือนละประมาณ 3,000 กว่าบาท”

ป้าสุภาพ เรืองดำ อายุ 60 ปี
จบป.4 อาชีพเกษตรกร

“ตอนแรกปลูกกิน พอเหลือก็ขาย ทำเกษตรปลอดสารแล้วป้าสุภาพดีขึ้น มีเงินพอกินพอใช้เหมือนในหลวงท่านว่าอะไรก็กินได้อยู่สบายแล้ว”

ดร. ครุฑบ ยอดแก้ว

ผู้จุดพลุสวัสดิการชุมชน

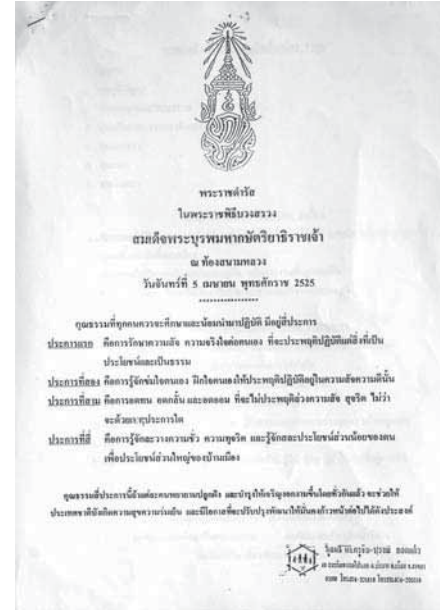
ด้วยการออมเพียงวันละบาท

เงินหนึ่งบาท	มองค่า	มันน้อยนิด
หลายคนคิด	คุณค่า	ไม่น่าสน
หากหมุนเวียน	เปลี่ยนไป	ให้คนจน
ค่ามากล้น	ผลนั้นต่าง	กลับทางกัน

จะมีใครคิดบ้างว่า “**ครูบ้านนอก**” ที่ไม่ได้มีทรัพย์สินสมบัติมากมาย มีแต่ความคิด ความฝันอยากเห็นคนจนได้มีสวัสดิการตั้งแต่เกิดจนตาย พึ่งพาตนเองได้โดยไม่ต้องขอความช่วยเหลือจากใคร จะกลายเป็นพื้นที่เป็นจริงด้วยการ “**ออมเพียงวันละบาท**” บัดนี้เครือข่าย “**สวัสดิการชุมชน**” ได้ขยายออกไปสู่ชุมชนทั่วประเทศกว่า 20 ปี ที่ครูคนหนึ่งที่เคยถูกกล่าวหาว่า “**เพี้ยน**” มาวันนี้กลายเป็น ดร. ครุฑบ ยอดแก้ว ผู้ได้รับปริญญาดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์จากมหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ และสมาชิกสภานิติบัญญัติแห่งชาติ ถึงแม้จะมีตำแหน่งใหญ่โตมีภาระความรับผิดชอบมากมาย แต่ครุฑบยังคงเป็นคนเดิม ที่ยังคงเดินสายขายความคิดจัดความจนให้กับคนยากไร้ โดยไม่รู้จักคำว่าเหน็ดเหนื่อย

ครุฑบ ยอดแก้ว ผู้ริเริ่ม “**โครงการออมทรัพย์วันละบาท**” หรือโครงการที่มีชื่อเต็มว่า “**กลุ่มสัจจะออมทรัพย์แบบพัฒนาครอบครัวชีวิต**” หรือ “**โครงการทุนสวัสดิการชุมชน**” และที่ชาวบ้านเข้าใจง่าย ๆ ก็คือ “**สัจจะวันละบาท**” แต่ไม่ว่าจะเรียกหาอย่างไรแต่สำหรับ “**พ่อครูใหญ่**” แห่งโรงเรียนวัดบ้านน้ำขาว แม้จะเกษียณออกจากราชการแล้ว ความต้องการช่วยเหลือคนยากคนจนให้พ้นทุกข์ให้ได้รับสวัสดิการต่าง ๆ เหมือนคนที่ทำอาชีพอื่นๆ ก็ไม่เคยได้มีวันหยุดหรือเกษียณตัวเองจากการทำงาน

จนวันนี้ **“สัจจะวันละบาท”** ได้เป็นโครงการระดับประเทศไปแล้ว พูดได้ว่าเกือบทุกหมู่บ้านทุกจังหวัด ได้นำโครงการของครูชบไปใช้และพัฒนาชุมชนของตนเองให้ลูกบ้านทุกคนได้มีสวัสดิการตั้งแต่เกิดจนตาย ด้วยการบริหารจัดการของคนในหมู่บ้าน ภายใต้หัวใจสำคัญที่ทุกคนต้องให้ไว้ร่วมกันคือ **“สัจจะ”**

จากลูกชานาก้าวเข้าสู่ **“พ่อพิมพ์ของชาติ”**

ครูชบ ยอดแก้ว เป็นชาวดำบลน้ำขาว อำเภอนะจะ จังหวัดสงขลา เกิดเมื่อวันที่ 22 เมษายน 2478 ปัจจุบันอายุ 72 ปี มีพี่น้องทั้งหมด 4 คน โดยครูชบเป็นลูกคนแรก แต่ด้วยความที่บ้านยากจน ทำให้เมื่อครูชบเรียนจบต้องรับภาระส่งน้องๆ เรียนต่อ บัดนี้น้องชายทั้งสามของครูชบได้เข้ารับราชการตำรวจรับใช้แผ่นดินเกิดอย่างเต็มภาคภูมิระหว่างที่สอนหนังสืออยู่นั้น ครูชบได้พบรักกับนางสาวปราณี แก้วมหากาฬ เมื่อปี 2502 และมีลูกด้วยกัน 5 คน เป็นลูกสาว 2 คนและลูกชาย 3 คน

“เมื่อจบ ม.3 ผมไปสอบชิงทุนครูได้เป็นนักเรียนประจำ 3 ปี โดยวุฒิที่ได้คือ ครู ว. หรือ ครูประกาศนียบัตรจังหวัด ซึ่งได้เงินเดือน 7 แรกเพียง 35 บาท ต่อมาอีก 1 ปี สอบได้ครูมูล ได้เงินเดือนเพิ่มอีก 5 บาท เป็น 40 บาท

หลังจากนั้น ผมก็เดินสายสอบต่อจนได้พิเศษครูประถมมา (พ.ป.) และครูพิเศษมัธยม (พ.ม.) ซึ่งเทียบได้จากวุฒิอนุปริญญา การเดินสายสอบของผมก็สิ้นสุดลงเมื่อไม่มีเงินเรียนต่อ เมื่อมีการเปิดให้เรียนปริญญาตรี ในวันเสาร์-อาทิตย์ ผมก็เรียนจนจบ”

ช่วงชีวิตที่รับราชการเป็นครูน้อยมากว่า 27 ปี และดำรงตำแหน่งครูใหญ่อีก 14 ปี ครูชบได้รับการพิจารณาขึ้นเงินเดือนปีละ 2 ขั้น 12 ครั้ง ซึ่งช่วงชีวิตการเป็นครูของครูชบนั้นท่านต้องต่อสู้กับปัญหาและอุปสรรคมาด้วยความเหนื่อยยากลำบาก ซึ่งครูชบได้เล่าถึงความหลังเมื่อวันวานให้ฟังว่า

“พอจบครูมูลก็เข้ารับราชการเลยครั้งแรกสอนที่โรงเรียนวัดบ้านนาทับ ต.นาทับ อ.จะนะ จ.สงขลา เดินจากบ้านมา 3 ชั่วโมง แล้วนั่งรถไฟอีก 45 นาที ลงเดินต่ออีก 1 ชั่วโมง และต่อด้วยการนั่งเรืออีกประมาณ 3 ชั่วโมงกว่า หลังจากนั้นด้วยความที่มันไกลมากก็เลยไม่ได้กลับบ้านอีกเลย เป็นครูอยู่ที่นั่น 5 ปี ทั้งโรงเรียน มีครูอยู่ 3 คน สอนหมดทุกวิชา ตอนนั้นมีนักเรียนประมาณ 100 กว่าคน มีชั้นเรียนประถม 1 - 4 ผมจะเลือกสอนชั้น ป.1 หรือที่เรียกว่า ชั้นแรกเข้า เพราะผมชอบสอนให้คนรู้หนังสือ รู้ตัวเลข เรา ก็สบายว่า คนนี้เราสอนเอง”

แรงบันดาลใจนำมาสู่ **“การออมวันละบาท”**

สิ่งที่เป็นแรงผลักดันให้ครูชบเริ่ม “โครงการออมวันละบาท” ก็ด้วยเหตุผลที่ว่า ตอนนั้นยากจน พ่อแม่ก็อยากให้เข้ามารับราชการ แล้วมีเงินเดือน มีสวัสดิการ พอตนเองมี ก็อยากให้ชาวบ้านมีบ้างเหมือนตนเอง

“ตอนนั้นมีคำสั่งให้ผมย้ายมาทำงานช่วยราชการอยู่ที่อำเภอ พอมาช่วยราชการมันเหมือนกับถูกเปลี่ยนบทบาทจากความเป็นครูมาเป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ มาทำหน้าที่ดูแลครูและบริหารครู แต่มันไม่ตรงกับความต้องการของเรา แม้จะมีคนเรียกว่าครูแต่บทบาทมันไม่ใช่ ผมก็เลยไปขออนายอำเภอว่า ให้ผมได้เป็น “ครูใหญ่” เอะ ผมอยากช่วยเหลือชาวบ้าน นายอำเภอก็ว่า “ครูชบเพี้ยน” ไปแล้ว แม้แต่รัฐบาลยังทำไม่ได้แล้ว ครูชบจะทำได้ยังไง ผมบอกให้ผมไปสิ ผมจะทำให้ดู แล้วท่านก็ให้ผมไป”

ถึงแม้จะมีตำแหน่งใหญ่โต
มีการยอมรับพิชชอบ
มากมาย แต่ครูชบ
ยังคงเป็นคนเดิม
ที่ยังคงเดินสาย
บยายความคิด
ขจัดความยากจนให้กับ
คนยากไร้โดยไม่รู้จัก
คำว่าเหน็ดเหนื่อย

โรงเรียนวัดบ้านน้ำขาว คือ จุดเริ่มต้นในการเป็น “ครูใหญ่คนใหม่ที่ไม่เหมือนใครในประเทศไทย” ด้วยครูใหญ่คนใหม่ ต้องการสร้างสวัสดิการต่างๆ ให้กับนักเรียน 7 โครงการ ดังนี้ โครงการอาหารกลางวัน สร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียน ทำโรงเรียนให้เป็นประชาธิปไตย เป็นผู้ก่อตั้งขบวนการให้ลูกคนจนได้มีโอกาสเรียน เริ่มโครงการเกษตรในโรงเรียนเพื่อให้เด็กนักเรียนมีเงินออมและประหยัดเพียงวันละบาท การออกไปพัฒนาหมู่บ้านในอนาคตและพัฒนาชุมชนในระดับย่อยแต่ต้องทำในโรงเรียนให้ประสบผลสำเร็จก่อน แต่โครงการทั้ง 7 ของครูชบ เหล่านี้ไม่มีการขอเงินสนับสนุนจากเหล่าบรรดาผู้ปกครองแม้แต่บาทเดียว แต่ครูชบก็มีข้อแม้ว่า พ่อแม่ต้องให้เด็กมาโรงเรียนทุกวันและให้ทำตามทีครูชบบอก หากไม่ชอบโครงการของครูชบก็ค่อยมาว่ากันในที่ประชุมผู้ปกครองครั้งต่อไป

จากจุดเริ่มต้นในโรงเรียนที่ประสบผลสำเร็จทุกโครงการ โดยเฉพาะการสร้างระเบียบวินัยให้กับนักเรียน ด้วยการถือ “ธงแดง-ธงเขียว” มาโรงเรียน ซึ่งครูชบคือครูคนเดียวในประเทศที่ริเริ่มโครงการนี้ จนสำนักงานประถมศึกษาแห่งชาติออกเป็นนโยบายให้โรงเรียนทั่วประเทศให้นักเรียนถือธงมาโรงเรียน

และด้วยความที่เป็นคนในพื้นที่ ชาวบ้านส่วนใหญ่ยังไม่ให้การต้อนรับ เพราะด้วยความที่เป็นลูกคนจน ครูชบจึงเริ่มต้นจากพัฒนาโรงเรียนให้สำเร็จก่อนแล้วค่อยกระจายไปสู่หมู่บ้าน

กลับบ้านเรา...

ครูชบคิดเสมอว่าตำแหน่งครูใหญ่นั้นขอมาจะถูกเรียกคืนตอนไหนก็ไม่รู้ เมื่อเริ่มทำการ “ออมเพียงวันละบาท” ในโรงเรียนประสบผลสำเร็จมากเหลือ

เลยอยากกลับไปช่วยเหลือนชุมชนเกิดของตนเองให้เจริญ ชาวบ้านมีสวัสดิการพึ่งพาตนเองได้ เลยเป็นจุดเปลี่ยนให้ครูชบต้องผันตัวเองด้วยการลาออกจากความเป็นครูเพื่อมาพัฒนาเรื่อง “การออมวันละบาท” โดยความตั้งใจเริ่มแรกจะพัฒนาใน จ.สงขลา ให้ครบทั้งจังหวัด

“มีวันหนึ่งชาวบ้านที่ ต.น้ำขาว ประมาณสิบคนเดินทางมาที่โรงเรียน มาถามผมว่าได้ข่าวว่าโรงเรียนมีเงินมาก จะมาขอยืมได้หรือไม่? ผมตอบ บอกว่าทำไมจะไม่ได้ เพราะเงินเหล่านั้นเป็นเงินของเหล่าบรรดาลูก ๆ เขาที่เก็บเงินมาออมที่โรงเรียนวันละบาท ผมตอบชาวบ้านกลับไปว่าแทนที่พวกคุณจะมายืมเงินที่โรงเรียน ต้องเดินทางมาส่งเงินให้กับทางโรงเรียนมันไกลและเสียเวลา ทำไมพวกท่านไม่นำโครงการนี้ไปทำเองในชุมชนบริหารจัดการกันเอง เงินก็เป็นของพวกท่านเอง ชาวบ้านขอให้ผมทำให้ ผมก็ยินดี”

เพียงจุดเริ่มต้นเล็กๆ นี้อย่างส่งผลให้ “พ่อครูใหญ่” ในขณะนั้นได้นำ “การออมวันละบาท” เข้ามาใช้ในชุมชนอย่างแท้จริง ภายหลังจากที่ประสบผลสำเร็จเป็นอย่างมากกับนักเรียนโรงเรียนวัดน้ำขาว

“เมื่อชาวบ้านขอให้มาเป็นหัวหน้าชุด ผมก็เริ่มโครงการออมวันละบาท ผมเรียกประชุมพี่น้องในหมู่บ้าน และถามเขาว่าต้องการทำอะไรเพื่ออะไร ห้ามตอบว่าทำเพื่อเงินทุกคนตอบเหมือนกันหมดว่ามาทำเพื่อประชาชนชาวน้ำขาว ผมเสนอไปว่านอกจากจะทำในหมู่บ้านแล้ว เราทำทั้งตำบลดีกว่าโดยใช้วิธีทำสวนกระแสบกับทางราชการ ราชการทำกลางวันเราจะทำกลางคืน ต้องช่วยกัน โดยในตำบลก็มีเกษตรตำบล อนามัยตำบล ตำรวจตำบล ทุกคน ก็ต้องมาพูดเรื่องของตัวเอง ส่วนครูชบจะมาพูดเรื่องการออมทรัพย์

หรือเรียกว่า “ออมทรัพย์แบบพัฒนา
ครอบครัวชีวิต” แต่คนเขาเรียกกันว่า
“กลุ่มสัจจะออมทรัพย์แบบพัฒนาครอบครัว
ชีวิต” ผมพูดให้ความรู้กับชาวบ้าน
อยู่ 3 เดือน กลางวันประชุมกัน
ผู้ใหญ่บ้าน ส่วนกลางคืนเดินสายพูด
โดยกลุ่มเริ่มก่อตั้งเมื่อปี 2526 โดยทุก
หมู่บ้านในตำบลน้ำขาวเริ่มทำโครงการนี้
โดยมีหลักเกณฑ์เพียงว่า “ใครสัจจะ 10 บาท
ก็ออม 10 บาททุกเดือน ใครสัจจะ 20
ก็ออม 20 ทุกเดือน” แล้วตั้งกรรมการ
ขึ้นมาบริหารกันเอง” แล้วพอได้กำไรมา
เท่าไรให้แบ่งครึ่ง ครึ่งหนึ่งมาปันผล
ตามหลักสหกรณ์ อีก 50 เปอร์เซ็นต์
มาตั้งเป็นกองทุนสวัสดิการ 9 เรื่อง
ตั้งแต่ เกิด แก่ เจ็บ ตาย อีก 20%
เปอร์เซ็นต์ตั้งเป็นกองทุนสำรองและอีก
30 เปอร์เซ็นต์ตั้งเป็นกองทุนกู้ยืม

ปัจจุบันที่ จ.สงขลา มีผู้เข้าร่วม
โครงการ “สัจจะวันละบาท” 70,000
คน 81 ตำบล 18 เทศบาล เกิดกองทุน
98 กองทุน มีเงินสะสม 20 ล้านบาท
ซึ่งเป็นเงินส่วนที่เหลือจากการจ่าย
สวัสดิการ 9 อย่างไปแล้ว

กว่า 25 ปี ของโครงการ “สัจจะ
วันละบาท” มีเงินหมุนเวียนไม่น้อยกว่า
126 ล้านบาท ใน 191 ตำบล 56
จังหวัดทั่วประเทศ

และณ วันนี้ “สัจจะวันละบาท”
ได้เป็นโครงการที่พัฒนาและสอนให้
ชุมชนพึ่งพาตนเองได้อย่างยั่งยืนช่วยให้
ชาวบ้านมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น จาก
จุดเริ่มต้นเล็กๆ ของ “ครูบ้านนอก”
เพียงคิดและลงมือทำ สักวันความ
สำเร็จก็จะบังเกิด วันนั้นคนจนลืมตา
อ้าปากได้เพราะครูชบ ยอดแก้ว โดยแท้

เมื่อเริ่มทำการ
“ออมเพียงวันละบาท”
โรงเรียนประสบผล
สำเร็จมาก
เลยอยากกลับเข้าไป
ช่วยเหลือชุมชนเกิด
ของตนเองให้เจริญ

สวัสดิการ 9 เรื่องของกลุ่มสัจจะลดรายจ่ายวันละ 1 บาท มี

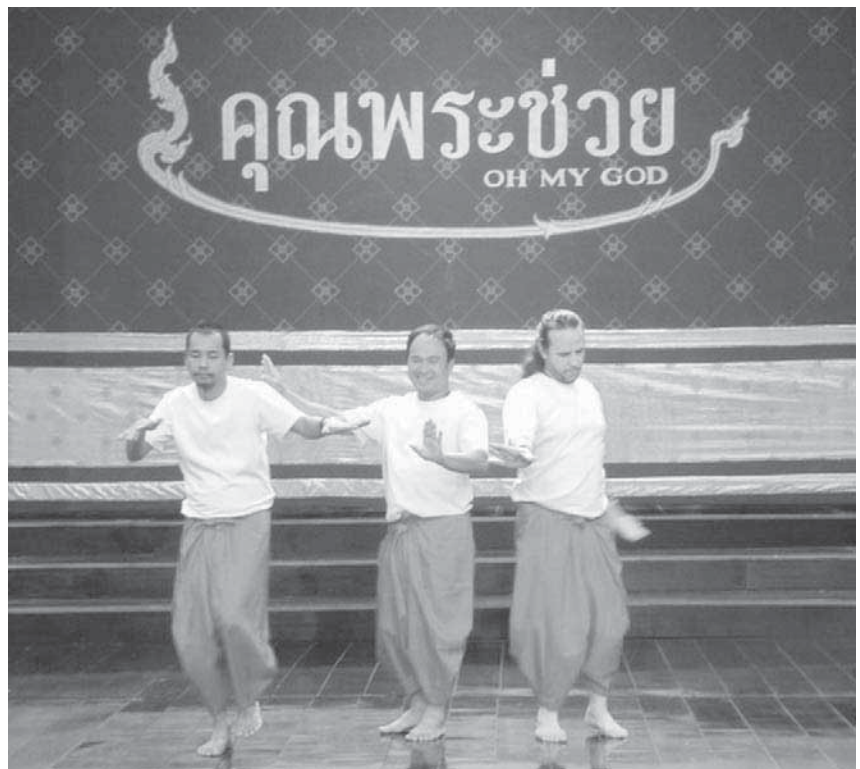
เกิด ให้ลูก 500 บาท แม่ให้นอน โรงพยาบาลได้คืนละ 100 บาท ไม่ เกิน 5 คืน ปีละไม่เกิน 2,000 บาท	ตาย จะได้เมื่อสัจจะครบ 180-5,840 วัน ได้ค่าทำศพตั้งแต่ 2,500-30,000 บาท เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาสัจจะ	สวัสดิการคนทำงาน จ่ายให้คนละ 130 บาท ต่อวัน ฝากออม 100 บาท อีก 30 บาทนำเข้ากองทุนสัจจะ 9 สวัสดิการ
แก่ จะได้เมื่อสัจจะครบตั้งแต่ 15- 60 ปี ขึ้นไปและมีอายุครบ 60 ปี โดย จะได้บำนาญเดือนละ 300-1,200 บาท เพิ่มขึ้นตามระยะเวลาสัจจะ	ทุนการศึกษา ยืมกองทุน 30 เปอร์เซ็นต์	สวัสดิการเงินกู้ ตายกองทุนจ่ายในวงเงิน ไม่เกิน 30,000 บาท และกู้มาแล้ว ไม่น้อยกว่า 365 วัน
เจ็บ นอนโรงพยาบาลได้คืนละ 100 บาท ปีละไม่เกิน 10 คืน	คนด้อยโอกาส กองทุนจ่ายให้ นำไปฝากสัจจะ	สวัสดิการเงินฝาก ตายจ่าย 50 เปอร์เซ็นต์ แต่ ไม่เกินวงเงิน 15,000 บาท

“คุณพระช่วย”

อีกขั้นของรายการทีวีที่คว่ำ ทั้งเงินและกล่อม

คำว่า “คุณพระช่วย”
เป็นคำโบราณเกิดจาก
การอุทานของ
ผู้เฒ่าแม่แก่เมื่อตกใจ
อันสะท้อนถึง
ความผูกพันกับพระ
อย่างลึกซึ้ง
ถึงจิตใต้สำนึก ขณะ
ที่เยาวชนคนรุ่นใหม่
ลิ้มเลือนความเป็นไทย
ลงไปทุกที แต่กลับไป
รู้จักศัพท์และ
ความหมายของ
ภาษาฝรั่งแทน อย่าง
Oh! my god

เป็นปรากฏการณ์ที่หาได้ยาก
ที่รายการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย
และความเป็นไทยอย่าง “คุณพระช่วย”
จะได้รับความนิยมจากคนดูอย่างสูง
และยังได้รับรางวัลโทรทัศน์ทองคำ
ในฐานะรายการที่ส่งเสริมความรู้
ดีเด่น รายการปกิณกะดีเด่นและ
รางวัลพิธีกรดีเด่นในรายการเดียวกัน
แต่ “คุณพระช่วย” ได้ทำให้เห็นเป็น
ที่ประจักษ์แล้วว่ารายการเชิงศิลป
วัฒนธรรมไทยและความเป็นไทย
สามารถทำให้น่าสนใจและน่าดึงดูด
ผู้คนได้ดีไม่แพ้รายการวาไรตี้โชว์ต่างๆ

ประกาศ ชลครานนท์ หรือ “จิก”
หนึ่งในผู้บริหารเวิร์คพอยท์ ที่เพิ่งได้รับ
รางวัล “ผู้นุรักษ์ศิลปวัฒนธรรม
ดีเด่น” จากเวที “คมชัดลึก อวอร์ด” เป็น

ผู้คิดค้นและผลิตรายการ “คุณพระช่วย”
ได้นำเอาศิลปวัฒนธรรมของไทยมา
จัดทำเป็นรายการ โดยชื่อของรายการมา
จากคำไทยแท้ๆ ไม่ตามกระแสว่าชื่อของ
รายการต้องเป็นภาษาฝรั่งจึงจะได้รับความนิยม
แม้ว่าภาษาไทยจะเป็นภาษา
ที่ยากต่อการนำมาตั้งชื่อรายการที่ทำให้
มันเทห์ เก๋ และดึงดูดคนดูได้ยาก แต่
“คุณพระช่วย” ได้พิสูจน์ให้เห็นแล้วว่า
ภาษาไทยแท้ๆ ทำได้จริง โกะเก๋ ไม่แพ้
ภาษาของชาติใดๆ คำว่า “คุณพระช่วย”
เป็นคำโบราณเกิดจากการอุทานของ
ผู้เฒ่าแม่แก่เมื่อตกใจ อันสะท้อน
ถึงความผูกพันกับพระอย่างลึกซึ้ง
ถึงจิตใต้สำนึก ขณะที่เยาวชนคนรุ่นใหม่
ลิ้มเลือนความเป็นไทยลงไปทุกที
แต่กลับไปรู้จักศัพท์และความหมายของ

ดู “คุณพระช่วย” แล้วได้อะไร

กว่า 2,400 วินาทีที่หนึ่งดู “คุณพระช่วย” นอกจากความรู้ ความเพลิดเพลินที่เราได้ระหว่างนั่งดูแล้ว อีกสิ่งหนึ่งที่เกิดขึ้นโดยที่คนดูไม่รู้เนื้อรู้ตัวนั่นก็คือ ความรักชาติไทยวัฒนธรรมไทย ขนบธรรมเนียมประเพณีไทย ซึ่งอาจกล่าวได้ว่ามีสื่อเพียงไม่กี่ชนิดที่สามารถทำได้ดี โด่งดังจนเป็นที่นิยมของคนได้จริง เหมือนอย่างเช่น ปรากฏการณ์ภาพยนตร์เรื่องโหมโรง ในขณะนั้น ได้ทำให้วงการระนาดไทยที่ซบเซากลับมาตื่นตัวอีกครั้ง โดยเด็กเยาวชนจำนวนมากแห่กันไปเรียนระนาด จนกระทั่ง โรงเรียนที่สอนระนาดต้องเพิ่มคอร์สกันยกใหญ่

รายการคุณพระช่วยเป็นรายการที่ถ่ายทอดศิลปวัฒนธรรมอันดีงามของไทย ตั้งแต่เรื่องราวของประวัติศาสตร์ชาติไทย ความเป็นมาของศิลปะดนตรีพื้นบ้าน กฎมณเฑียรบาลไทย รวมถึงการเปิดโอกาสให้เด็กเยาวชนได้มาแสดงความสามารถด้านต่าง ๆ อาทิ การประชันดนตรี ไม่ว่าจะเป็นระนาดเอก ซอด้วง ซออู้ เปิงมาง การประชันกลองสด หรือแม้กระทั่งการประชันการเขียนลายไทย ซึ่งแสดงถึงความเป็นชาติไทยได้อย่างชัดเจน นอกจากนี้ ยังมีการนำคำโบราณมาบอกเล่าถึงประวัติความเป็นมาของคำเหล่านั้น เช่น คำว่า ขนมห่าบิ่น พระเจ้าเหา กระต่ายสามขา เรียบร้อยโรงเรียนจีน ฯลฯ และยังมีการนำของเก่าแก่แต่โบราณที่หาดูหาชมได้ยากมาเล่าถึงประวัติความเป็นมาและเกร็ดความรู้อย่างต่าง ๆ ให้ได้ดูได้ชมกัน อีกทั้งยังสนุกเพลิดเพลินไปกับการย่ำกรังทั่วบางกอกกับสถานที่สำคัญ ๆ ที่เต็มไปด้วยเรื่องราวทางวัฒนธรรมที่สืบทอดมากกว่า 200 ปี

สามคนนี้แหละใช่เลย?

รายการนี้ถ่ายทอดผ่านประสบการณ์ของผู้เชี่ยวชาญระดับ “กูรู” ทั้งทั้งประเทศและพิธีกรทั้ง 3 ท่านที่ถือว่าลงตัวที่สุดแล้ว **คนแรก ธงชัย ประสงค์สันติ** ทำหน้าที่พิธีกรนำและสรุป ซึ่งเสมือนเป็นตัวแทนของคนต่างจังหวัดที่ฉลาด แม้จะเรียนน้อยแต่ก็เป็นคนใฝ่รู้ และด้วยบุคลิกและวิธีการนำเสนอที่เข้าใจง่าย

ก่อกำกับเป็นคนมีอารมณ์ขัน จึงทำให้ได้รับ **“รางวัลพิธีกรดีเด่น” คนที่สอง เท่ง เกียรติ** ทำหน้าที่แทนคนไทยที่อยู่ใกล้กับวัฒนธรรมมา ๆ แต่ไม่รู้ที่มาที่ไปอย่างแท้จริง เล่นลิเก ลำตัด มาแต่เด็ก

เหมือนจะรู้ที่มาที่ไปแต่รู้ไม่ลึกและอยากรู้แบบซน ๆ ซือ ๆ และ **สุดท้าย ทอดทองดี** ทำหน้าที่แทนคนต่างชาติที่สนใจวัฒนธรรมไทย แล้วพยายามเชื่อมโยงวัฒนธรรมโลก ซึ่งสอดคล้องกับบุคลิกจริงของทอด ที่เป็นนักดนตรี และนักเดินทางที่หลงใหลในศิลปวัฒนธรรมของไทยนับสิบปี

จุดเด่นของรายการอีกอย่างก็คือ **ทำให้อดมอดมตามไม่ได้** นั่นก็คือชุดพิธีกรที่ให้พิธีกรถอดรองเท้า สวมเสื้อสีขาว นุ่งโจงกระเบนสีแดง ซึ่งมีลักษณะคล้ายกับนักเรียนชนบท เปรียบเหมือนพิธีกรทำหน้าที่เป็นนักเรียนที่อยากรู้อยากเห็นเรื่องราวจากผู้รู้หรือผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ นั่นเอง

“คุณพระช่วย” จัดว่าเป็นหนึ่งในรายการที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมอันดีของไทย ในขณะที่สมควรส่งเสริมและสนับสนุนให้มีรายการประเภทนี้ให้มากขึ้น ซึ่งเด็กและเยาวชนส่วนใหญ่ของไทย ละเลยหรือมองข้ามสิ่งดีงามที่มีอยู่หันไปนิยมชื่นชอบศิลปวัฒนธรรมของต่างชาติและรับเอาแต่สิ่งที่ผิด ๆ มาประพฤติปฏิบัติจนนำมาซึ่งสิ่งที่ไม่ดีงามต่าง ๆ

เมื่อมีสื่อที่ผลิตรายการดี ๆ ที่ส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทยออกมาให้เราได้ดู และแม้จะได้รับความนิยมอย่างมากในขณะนี้ แต่ไม่อยากให้ดูแล้วผ่านเลยไปเท่านั้น อยากให้หันกลับมามองย้อนดูที่ตัวเองด้วยว่าวันนี้เราเรียนรู้อะไรจากความเป็นชาติไทยแล้วหรือยัง?

ธรรมาภิบาล กับ บรรษัทภิบาล ความโปร่งใสที่สังคมต้องการ

เกร็ดความรู้

หลังจากคุณยายใช้โปรแกรมเอ็มเอสเอ็นคุยกับหลานสาวสุดที่รักที่เรียนต่อปริญญาโทอยู่ที่สหรัฐอเมริกา ก็ทำให้คุณยายคลายเหงาได้บ้าง เพราะเมื่อไรที่คิดถึงก็ต่อเน็ตคุยกะหลานได้ดังใจ ตอนนี้นุ้ยยายก็กลายเป็นนักแชตวัยดึกที่ใช้การแชตถ่ายทอดภูมิปัญญาไทยไปสู่โลกไซเบอร์อย่างน่ารัก

เชิญคุณ... ติดตามการแชตของยายหลานคู่นี้ตอนต่อไปได้ ณ บัดนี้
kunyai.com@gmail.com

หนูหม่อม: สวัสดิ์คะคุณยาย
คุณยายสบายดีนะคะ บรรยาภาศที่เมืองไทยเป็นอย่างไรบ้างคะ หนูอยู่ที่แอลเอ ได้ยินข่าวแล้วก็ไม่ค่อยสบายใจเลย

ยาย: ยายสบายดีจะ หนูถามมาก็ดีแล้วจะได้แลกเปลี่ยนข้อมูลกันด้วย ว่าแต่ที่หนูถามนะ เป็นเรื่องของสภาพอากาศหรือบรรยาภาศเรื่องอื่นๆ จ๊ะ

หนูหม่อม: แหม คุณยายก็เรื่องสภาพอากาศนะหนูอ่านข่าวพยากรณ์จากอินเทอร์เน็ตแบบเดี๋ยวก็รู้แล้วละคะเพราะเป็นข้อมูลจริงหรือที่เรียกว่า Fact แต่ถ้าเป็นเรื่องข่าวสารบ้านเมืองนะมันมีทั้งข่าวจริงข่าวไม่จริง ข่าวปลอ่ย ข่าวโจมตี และข่าวโฆษณาชวนเชื่อ เราก็ต้องฟังหูไว้หู อย่างที่คุณยายสอนในคะ

ยาย: อย่างนี้สิ ถึงจะเป็นหลานยายตัวจริง ถามมาก็ตอบไปแบบสั้นๆ ว่ายายก็ยังไม่รู้เหมือนกันว่าจะเป็นยังไง เพราะช่วงนี้ดูอึมครึมจังเหตุการณ์ต่างๆ ประดังเข้ามาหลายเรื่อง แต่หนูเชื่อเถอะว่ายิ่งใกล้ก็ยิ่งไม่เลวร้ายนักหรอก เพราะเราผ่านจุดเลวร้ายหนักๆ อย่างวิกฤติปี 2540 มาแล้ว อะไรจะเกิดก็คงไม่หนักไปกว่านั้นอีกแล้วละ ขอเพียงทุกคนตั้งมั่นในความไม่ประมาทอย่างที่พระพุทธองค์ทรงสอนไว้ก็แล้วกัน

ว่าแต่หนูจะคุยกะยายเรื่องอะไรเธอวันนี้

หนูหม่อม: จ้ะหนูเล่าเรื่องเลยแล้วกัน คือยายก็รู้ว่าหนูเรียนทางด้านการทำธุรกิจนานาชาติ มันก็มีอยู่คำหนึ่งที่หนูข้องใจว่าเมืองไทยมีไหมแล้วเรียกกันว่าจะอะไรคือคำว่า Governance เพราะเห็นมีทั้ง Good Governance และ Coporate Governance คุณยายช่วยหน่อยสิคะ

ยาย: ถ้านั้นต้องเริ่มที่คำว่า Governance ก่อน คำนี้มันเก่าเท่ากับอารยธรรมมนุษย์เลยเชียวนะ เพราะมันคือกระบวนการตัดสินใจที่จะทำหรือไม่ทำงาน อย่างใดอย่างหนึ่งโดยให้ความสำคัญกับคนที่อยู่ในองค์กรเป็นผู้ตัดสินใจตามโครงสร้างและแนวทางที่กำหนดไว้

เพราะฉะนั้น Good Governance แปลไทยก็คือระบบการบริหารและการจัดการบ้านเมืองที่ดีหรือ “ธรรมาภิบาล” ซึ่งเป็นการพูดถึงการทำงานของภาครัฐหรือผู้ปกครอง ส่วน Coporate Governance นั้นเป็นการพูดถึงการบริหารและการจัดการที่ดีในส่วนของบริษัทเอกชน ที่เราใช้กันว่า “บรรษัทภิบาล” ใจ

หนูหม่อม: แหม หนูนึกอยู่ตั้งนานว่าหมายถึงอะไร ถ้างั้นคุณยายขยายความต่อหน่อยสิคะว่ามันครอบคลุมถึงอะไรบ้างและเกิดขึ้นในเมืองไทยตั้งแต่เมื่อไร

ยาย: คำทั้ง 2 คำนี้น่าจะเริ่มต้นอย่างจริงจังก็คงเมื่อมีมติคณะรัฐมนตรีเมื่อเดือนพฤษภาคม 2542 หลังเกิดวิกฤติทางเศรษฐกิจปี 2540 ใจ เพราะมันอยู่ในข้อกำหนดของกองทุนการเงินระหว่างประเทศหรือ IMF และธนาคารพัฒนาแห่งเอเชียหรือ ADB ที่เข้ามาช่วยเหลือทางการเงินไทยหลังเกิดเหตุการณ์นี้แล้ว

เดิมนั้นเราก็ใช้อยู่หลายคำ เช่น ธรรมรัฐ ประชารัฐ หรือธรรมรัฐแห่งชาติ ในที่สุดก็มาลงตัวสรุปให้ใช้คำว่า “ธรรมาภิบาล” จะได้เป็นคำเรียกเดียวที่รู้จักกันไปทั่ว

ส่วนในภาคธุรกิจนั้น แม้ว่าธุรกิจใหญ่ๆ จะพยายามสร้างมาตรฐานที่ดีในการบริหารงานของตัวเองมานานแล้ว แต่คำว่า “บรรษัทภิบาล” ก็เริ่มใช้กันอย่างจริงจังก็ในช่วงหลังปี 2542 เหมือนกัน

เมื่อตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยนำมาใช้เป็นข้อกำหนดพื้นฐานของการเป็นบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์ โดยมีรายละเอียดอีกยาวเป็นวาเซียวละ

หนูแฮมมิ่ง: แล้วความหมายที่แท้จริงมันหมายถึงอะไรบ้างละคะ

ยาย: ถ้าเอาตามที่หน่วยงานของสหประชาชาติ หรือ UN ESCAP กำหนดก็มีหลักการพื้นฐานอยู่ 8 เรื่องด้วยกัน คือ การมีส่วนร่วม การปฏิบัติตามกฎหมาย ความโปร่งใส ความรับผิดชอบ ความสอดคล้อง ความเสมอภาค การมีประสิทธิภาพและประสิทธิผล และการมีเหตุผล

ทั้ง 8 ข้อนี้จะช่วยสร้างสรรค์และส่งเสริมองค์กรให้มีศักยภาพและประสิทธิภาพ เช่น พนักงานต่างทำงานอย่างซื่อสัตย์สุจริตและขยันหมั่นเพียรทำให้ผลประกอบการขององค์กรธุรกิจนั้นขยายตัว นอกจากนี้แล้วยังทำให้บุคคลภายนอกที่เกี่ยวข้อง ครัวเรือนและเชื่อมั่นในองค์กรนั้นๆ อันจะทำให้เกิดการพัฒนาด้านต่อเนื่อง เช่น องค์กรที่โปร่งใส ย่อมได้รับความไว้วางใจในการร่วมทำธุรกิจ รัฐบาลที่โปร่งใสตรวจสอบได้ ย่อมสร้างความเชื่อมั่นให้แก่นักลงทุนและประชาชน ตลอดจนส่งผลดีต่อเสถียรภาพของรัฐบาลและความเจริญก้าวหน้าของประเทศ

หนูแฮมมิ่ง: แล้วคุณยายว่าเมืองไทยนี้ มีความคืบหน้าในเรื่องความโปร่งใสไปถึงไหนแล้วละ

ยาย: ถ้ามองกันตรงๆ ยังไง ก็ต้องแยกประเด็นกันก่อนนะ ถ้าเป็นเรื่องของการตระหนักถึงความสำคัญนั้น ยายให้คะแนนเต็มสิบเลย เพราะหนูลองไปค้นรัฐธรรมนูญที่เพิ่งถูกยกเลิกไปมาดูสิ มีการบรรจุเรื่องของการตรวจสอบและความโปร่งใสไว้มากมาย ไม่ว่าจะเป็น

เรื่องการจัดสรรคลื่นความถี่วิทยุโทรทัศน์ ศาสนา รัฐธรรมนูญ ศาลปกครอง ปปช. พรบ.ข้อมูลข่าวสารแห่งชาติที่ระบุให้ทุกหน่วยงานราชการต้องเปิดเผยข้อมูลส่วนใหญ่ให้ประชาชนผู้มีส่วนได้เสียรับรู้ แต่มีน้อยหน่วยงานเหลือเกินที่รับไปปฏิบัติอย่างจริงจัง รวมถึงเรื่องการทำประชาพิจารณ์ การลงคะแนนนอกประเทศ ก็มีไม่กี่ประเทศหรอกนะที่ทำได้แต่เราก็ทำกันมาแล้ว

ส่วนทางภาคเอกชนนั้น ข้อกำหนดที่เข้มงวดของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ก็เป็นที่เชิดชวยของนักลงทุนไปไม่น้อย ใครที่สู้ไม่ไหวก็ต้องขอถอนชื่อออกจากตลาดหลักทรัพย์ไปก็ตั้งหลายรายแล้ว นี่ถ้าไม่มีเรื่องสิทธิพิเศษทางภาษีล่อใจไว้ ก็อาจมีคนเข้าคิวขอถอนตัวจากตลาดกันเป็นแถวก็ได้

หนูแฮมมิ่ง: คุณยายกำลังบอกว่าเมืองไทยเราไม่น้อยหน้าใครในเรื่องของกฎระเบียบเพื่อความโปร่งใส แต่คนไทยยังทำตามกฎระเบียบนั้นได้น้อยเต็มทีใช่ไหมคะ

ยาย: หนูพูดเองนะ ยายไม่ได้พูดนะแะๆ แต่ความจริงก็คงหนีความจริงไม่พ้น เพราะมันก็เป็นอย่างที่หนูว่านั่นแหละ เพราะเวลาสำรวจเรื่องของประเทศที่มีคอร์รัปชันมากที่สุดในโลกที่ไต้หวัน ประเทศไทยก็ติดกลุ่มอันดับต้นๆ กับเขาไปด้วยทุกที

นี่แหละคือปัญหาของชาติ ที่เราทุกคนต้องมาช่วยกันแก้ไข ยายว่านะจะร่างรัฐธรรมนูญใหม่กันอีกก็ฉับ ก็คงไม่สามารถทำให้ประเทศไทยใสสะอาดได้อย่างที่หลายๆฝ่ายปรารถนากันหรอกถ้าเรายังไม่ร่วมมือกันแก้ปัญหานี้จริงจังทุกระดับ

หนูแฮมมิ่ง: ฟังดูเหมือนจะดี แต่อ่านทวนอีกรอบเหมือนมันจะเกิดขึ้นได้ยากเต็มทีนะคะคุณยาย ตกลงเอาใจดีคะ

ยาย: ก็อย่างที่ยายเคยพูดไว้ในหลายๆ ฉบับก่อนหน้านี้แหละ ที่บอกว่า การแก้ปัญหานี้ของชาติมันต้องเริ่มต้นที่ตัวเองก่อน แล้วค่อยขยายไปสู่ครอบครัว ชุมชน สังคม แล้วก็ประเทศชาติในที่สุด ไม่ต้องไปสนใจหรอกว่าตอนนี้ใครจะมองเราอย่างไร ไม่ต้องไปแข่งกับใครหรอก แข่งกันทำความดีด้วยตัวเองดีกว่า และที่หวังฟังได้จริงๆ ก็เด็กๆ ที่จะเป็น

นี่แหละคือปัญหาของชาติ
ที่เราทุกคนต้องมา
ช่วยกันแก้ไข ยายว่านะ
จะร่างรัฐธรรมนูญใหม่
กันอีกก็ฉับ
ก็คงไม่สามารถทำให้
ประเทศไทยใสสะอาดได้
อย่างที่เราหลายๆ ฝ่าย
ปรารถนากันหรอก
ถ้าเรายังไม่ร่วมมือกัน
แก้ปัญหานี้อย่างจริงจัง
ทุกระดับ

อนาคตของชาตินี้แหละ เพราะบ้านเมืองในวันหน้าจะต้องอยู่ในมือพวกเขาแน่นอน หนูยายนี่ไปก่อนหมดแล้วละ พวกหนูต้องช่วยกันดูแลตั้งแต่นี้เลยละ

หนูแฮมมิ่ง: โห ฟังดูเป็นภารกิจที่ยิ่งใหญ่จริงๆ นะคะ นี่ไม่ได้ประชดนะคะ แต่หนูรู้สึกยังงั้นจริงๆ หนูคนหนึ่งล่ะที่จะทำอย่างที่คุณยายว่า

ยาย: ต้องยังงั้นสิ เด็กดีของยาย ถ้าจ๋นยายขอไปเอนหลังก่อนนะ นิ่งหน้าจอนานๆ ตาเริ่มลนลานแล้ว

หนูแฮมมิ่ง :เจ้าคะ จ๋นบายเลยแล้วกัน คุณยายรักษาสภาพด้วยนะคะ

จาก...

พืชมหัศจรรย์ที่ใกล้สูญพันธุ์

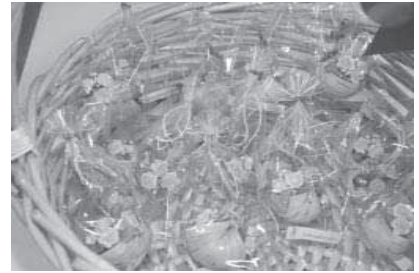
หลังจากกอง บ.ก. ได้ติดตามคณะทำงานของศูนย์คุณธรรมไปที่ อ.ปากพ่อง จ.นครศรีธรรมราช ช่วงต้นเดือนพฤษภาคมที่ผ่านมา ทำให้รู้ว่าวิถีชีวิตของคนที่นี่ มี **“จาก”** เป็นพืชเศรษฐกิจ แต่ความเจริญที่เข้าถึงในทุกพื้นที่กำลังทำให้พืชชนิดนี้สูญพันธุ์และคนในชุมชนหันไปทำอาชีพอื่น

ปัญหาที่เกิดขึ้น ทำให้โรงเรียนสตรีปากพ่อง จัดการประชุมสัมมนาเรื่อง **เศรษฐกิจพอเพียงวิถีชีวิตปากพ่อง “ต้นจากพืชมหัศจรรย์”** ซึ่งมีอาจารย์ดวงเดือน ไชยงมี ผู้อำนวยการโรงเรียน เป็นหัวเรี่ยวหัวแรงสำคัญ และจัดทำแผนการเรียนรู้ เรื่อง **“พืชมหัศจรรย์แห่งลุ่มแม่น้ำปากพ่อง”** เพื่อฟื้นฟูภูมิปัญญาไทยให้คนในชุมชนรักถิ่นกำเนิดและเห็นคุณค่าของ**จาก**

อาจารย์ดวงเดือนเล่าว่า **“เราใช้จากเป็นสื่อที่จะเชื่อมโยงชีวิตของคนให้อยู่อย่างมีความสุข พอมีพอกิน เพราะเป็นอาชีพที่ค่อนข้างมั่นคง วัตถุดิบในการผลิตหาได้ง่ายไม่ต้องไปซื้อที่ไหน”**

พลเอกปรีชา เอี่ยมสุพรรณ ประธานอนุกรรมการตรวจสอบภายในของศูนย์คุณธรรม เป็นบุคคลอีกท่านหนึ่งที่มีวิถีชีวิตในวัยเด็กผูกพันกับต้นจาก และภูมิใจที่มีคนช่วยกันทำเรื่องของการอนุรักษ์**จาก** **“วิถีชีวิตของเราพืชเศรษฐกิจเป็นตัวกำหนด จากก็เป็นตัวกำหนดวิถีชีวิตคุณธรรมพื้นฐานในชุมชน ถ้าเราห่างไกลธรรมชาติ ไปติดวัตถุเราก็จะล่มสลาย”**

ความมหัศจรรย์ของ**จาก**อยู่ตรงที่ทุกส่วนในต้นสามารถนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ได้ เช่น ส่วนช่อและทะลายนำมาทำน้ำส้มจากและน้ำตาลใส ใบจาก

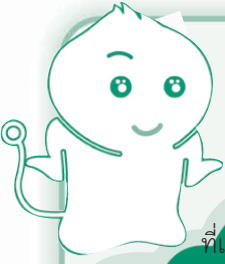
อาจารย์ดวงเดือน ไชยงมี
ผู้อำนวยการโรงเรียนสตรีปากพ่อง

นำมาทำตับจากมุงหลังคาและกันฝนบ้านเรือน ใบอ่อนที่สับออกจากยอดนำมาต้มใช้ประกอบอาหาร กันจากใช้ทำเชือกและไม้กวาด ฯลฯ ความสำคัญของ**จาก**จึงไม่ได้มีเพียงเท่านี้ **จาก**ยังช่วยให้คนในชุมชนรักถิ่นกำเนิด รักในภูมิปัญญาพื้นบ้านของตัวเอง

ไม่ว่าโลกจะเปลี่ยนไปขนาดไหน สำหรับคนที่นั่นแล้ว **จาก**ยังเป็นพืชเศรษฐกิจที่มหัศจรรย์ตลอดไป

สวัสดี คุณผู้อ่านที่รัก >>>>

กลับมาพบกันอีกเช่นเคยนะค่ะ สำหรับคอลัมน์สนุกกับน้องดี-เดี๋ยว ฉบับนี้น้องดีจริงมีเกมสนุกๆ เล่นง่ายๆ แต่มีสาระมาฝากคุณๆ ที่น่ารักกันนะค่ะ
ก่อนอื่นก็ต้องขอขอบคุณเพื่อนๆ และน้องๆ ทุกท่านที่ส่งคำตอบเข้ามาร่วมสนุกกับเรานะค่ะ ทางกอง บก. ดีใจกันมากที่เพื่อนๆ สนุกกับเกมของเรา
ฉบับนี้เกมของเราก็ก่ายอีกแล้วค่ะ เพียงแค่อ่านคำใบ้และหาคำตอบจากวารสารคุณธรรมฉบับที่ทุกท่านกำลังถืออยู่นี้ คำตอบลงไปในตารางที่ให้มา ไม่ยากหรอกค่ะ ลองสังเกตดีๆ แล้วก็ตรวจตราคำตอบในวารสารอีกครั้งนะค่ะ น้องดีจริงเชื่อว่าเพื่อนๆ ทุกคนทำได้อยู่แล้ว ถ้าพร้อมแล้วก็เตรียมดินสอ แล้วก็เริ่มทำกันเลยนะค่ะ

คำใบ้

1. สื่อนั่งตะลุงจอน้อย คือชื่อเดิมของ...
2. สุนัขประจำรัชกาลที่9 คือฉายาของ...
3. พิธีมหัศจรรย์แห่งกลุ่มแม่น้ำปากพนัง คือ...
4. เด็กๆ ที่รวมกลุ่มกันเก็บขยะที่ อ่าวเกorgetown จังหวัดสงขลา มีชื่อกลุ่มว่าอะไร...

ด	น	ก	ล	า	ค	ณ	ธ	ร	ร	ม
ล	ค	ร	พ	น	ย	บ	ล	พ	ห	ห
ย	ณ	ร	ล	น	จ	ห	ว	ง	ห	ก
ม	ท	น	ก	พ	า	ม	ย	บ	ก	ด
ส	อ	ห	น	ง	ก	ร	ะ	ด	า	ษ
ร	ง	ไ	ห	ย	ร	ณ	ธ	ฏ	ด	ส
ว	แ	ก	พ	พ	ฮ	ญ	ท	ฏ	ม	ม
ศ	ด	ร	ร	ม	ฒ	ฐ	ช	ม	บ	ท
ส	ง	ร	น	พ	พิ	ท	พิ	ถ	ป	ร

ไม่ยากเลยใช่ไหมคะ เพราะทุกคำตอบก็อยู่ในเนื้อหาของวารสารเล่มนี้อยู่แล้ว ถ้าใครทราบคำตอบแล้วรีบเขียนคำตอบแล้วส่งมาชิงรางวัลกันได้เลยนะค่ะ (ถ้าไม่ยากตัดหนึ่งสัปดาห์ ก็ให้ถ่ายเอกสาร หรือเขียนคำตอบมาในไปรษณียบัตร โดยลอกคำตอบมาให้ชัดเจน) อย่าลืมกรอกชื่อ ที่อยู่ แล้วใส่ซองติดแสตมป์ส่งมาที่...

กอง บก.วารสาร “คุณธรรม” 32/152 ซอย 65 ถ.รามอินทรา ลาดพร้าว กทม.10230

50 ท่านที่ตอบถูกและโชคดีจะได้รับของขวัญเก๋จากศูนย์คุณธรรมเช่นเคย หอตเขตส่งคำตอบในวันที่ 20 มิถุนายน 2550 นี้ะคะ แล้วพบกันใหม่ ฉบับหน้า ค่ะ

สนุกกับ น้องดี-เดี๋ยว ฉบับมิถุนายน 2550

ชื่อผู้ตอบ.....นามสกุล.....

ที่อยู่.....

โทร.....อีเมลล์(ถ้ามี).....

ขอตอบว่า ข้อ 1 คือ

ข้อ 2 คือ

ข้อ 3 คือ

ข้อ 4 คือ

(เฉลยคำตอบฉบับพฤษภาคม 2550 ข้อ1.ช ข้อ2.ช ข้อ3.ง ข้อ4.ณ)

TV

3,5,7,9,11,TITV

ชื่องาน/รายการ

สถานที่จัด/ที่ติดต่อ

วัน-เวลา

รายการ “ดอกไม้งาม สีสรรความดี”

สอนศิลปะธรรมสำหรับเด็กและผู้ใหญ่
โดย พระมหาสมโชค ธีรธัมโมรายการธรรมะและสาระดีๆ
จากวิทยุชุมชนปฐมมโศก

สมาธิเบื้องต้น สำหรับบุคคลทั่วไป

บรรยายธรรม จากชมรมคนรู้ใจ

โครงการปฏิบัติธรรม ผู้บริหารการศึกษา
รุ่น 266-267พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข
โดยคุณแม่สิริ กรินชัยวิปัสสนา พระภาสกร
สำหรับสาธุชนทั่วไป

การสร้างภาวะผู้นำที่เน้นพลังกลุ่ม

ศิลปะในการพัฒนาชีวิต
ด้วยอานาปานสติภาวนาหลักสูตรพัฒนาคุณภาพชีวิต
คณะครู อาจารย์ กองทัพบกชวนเพื่อนดูหนัง
“Traveller and Magician”หลักสูตรร่วระหว่างศูนย์คุณธรรม
กับ กว.อบรมผู้บริหารระดับสูง กระทรวงต่างๆวิปัสสนา
กับพระอาจารย์มานพ อุปสโม

รายการ “เรื่องจริงผ่านจอ”

พัฒนาจิตให้เกิดปัญญาและสันติสุข
โดยคุณแม่สิริ กรินชัย

วิปัสสนา

กับ อ.เรณู ทัศนรงค์ และคณะ

ออกอากาศทางช่อง 3 (สารคดี 3 นาที)

รร.พุทธศาสนวันอาทิตย์
วัดชลประทานรังสฤษฎ์ นนทบุรี
สนใจติดต่อได้ด้วยตนเองที่วัดวิทยุชุมชนปฐมมโศก FM107.9 Mhz
โทร.08 9009 6544ห้องหนังสือเรือนธรรม
โทร.0 2244 8292ณ หอประชุมพุทธคยา ชั้น 22
อาคารอมรินทร์พลาซ่า
โทร.0 2685 2254-5สวนพนาวัฒน์ เชียงใหม่
สอบถามเพิ่มเติมที่ โทร.08 1445 2636
ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3ยุวพุทธฯเฉลิมพระเกียรติ
ปทุมธานี (ศูนย์ 2)
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3แสนปาล์มเทรนนิ่งโฮม นครปฐม
ติดต่อคุณธีรยุทธ เผ่าแสงนิล
โทร.0 2314 7385-6เสถียรธรรมสถาน
โทร.0 2510 6697 หรือ 0 2510 4756
สถาบันผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พังเจริญจิตต์
โทร.08 1853 5000 หรือ 0 2681 6068ติดต่อสอบถามเพิ่มเติมได้ที่เสมสิกขาลัย
สำนักงานรามคำแหง โทร.0 2314 7385-6สถาบันผู้นำ ติดต่อคุณสมพงษ์ พังเจริญจิตต์
โทร.08 1853 5000 หรือ 0 2681 6068ธรรมสถานว่องวานิช สมุทรปราการ
ติดต่อ คุณเดช / คุณรวมพร โทร.0 2755 7323ออกอากาศทางช่อง 7
(ผลิตโดยบริษัทกันตนา)ยุวพุทธิกสมาคมแห่งประเทศไทย
เพชรเกษม 54 (ศูนย์ 1)
ฝ่ายกิจกรรม 0 2805 0790-3ธรรมสถานว่องวานิช สมุทรปราการ
ติดต่อ คุณเดช / คุณรวมพร โทร.0 2755 7323

ทุกวันศุกร์หลังข่าวภาคเที่ยง

ผู้ใหญ่-เสาร์บ่าย
เด็ก-เสาร์-อาทิตย์5.00 - 21.00 น.
ทุกวันศุกร์-อาทิตย์ที่ 2
และ 4 ของทุกเดือนทุกวันอังคาร
เวลา 18.00-20.00 น.

3-9 มิ.ย.2550 (266)

10-16 มิ.ย.2550 (267)

2-19 มิ.ย. 2550

15-17 มิ.ย. 2550

16-19 มิ.ย. 2550

22-24 มิ.ย. 2550

23-26 มิ.ย. 2550

24 มิ.ย. 2550

28 มิ.ย. 2550

29 มิ.ย.-1 ก.ค. 2550

พฤษภาคม 22.20 น.
เริ่มวันที่ 31 พ.ค. 2550

1-8 ก.ค. 2550

5-11 ก.ค. 2550

เวทีนี้สำหรับคุณผู้อ่านทุกคนนะค่ะ บ.ก. ยินดีตอบทุกคำถามและฉบับใดได้ตีพิมพ์เรามีของกำนัลที่มีคุณค่าให้ทุกคนค่ะ ส่งจดหมายได้ที่ กองบ.ก.วารสารคุณธรรม 32/152 ถ.รามอินทรา 65 ลาดพร้าว กทม.10230 หรือโทรสารที่ 0-2945-8057หรืออีเมลที่ stylecreative@yahoo.com

ถึง..พี่ๆ กองบ.ก.วารสารคุณธรรมทุกคนค่ะ

หนูเป็นอีกคน ที่ติดตามวารสารคุณธรรมมาตลอด โดยเฉพาะแผนที่ความดีกับเด็กไทยไฟดี จะชอบอ่านมาก เพราะเนื้อหาอ่านง่าย และมีคติให้เด็กๆ ทำดี รู้จักช่วยเหลือผู้อื่น

หนูเองก็เคยทำเรื่องดี ๆ เหมือนกันนะค่ะ คือว่ามีวันหนึ่งหนูเดินขึ้นสะพานลอย แล้วเห็นคุณป้าคนหนึ่งกำลังถือถุงใบใหญ่สองถุงทำทางหนักมาก หนูก็เลยอาสาเข้าไปช่วยถือไปส่งท่านขึ้นรถมอเตอร์ไซด์ ความรู้สึกหลังจากที่ได้ทำความดี มันมีความสุขบอกไม่ถูกเลยละค่ะ

ขอบคุณพี่ ๆ ทุกคนนะค่ะ ที่นำเรื่องราวของคนทำความดีมาให้หนู และทุกคนได้อ่าน จะเป็นกำลังใจให้กับพี่ๆ กองบ.ก.ทุกคนทำหนังสือดี ๆ แบบนี้ไปนาน ๆ นะค่ะ ...สู้ ๆ ค่ะ

ด้วยความเคารพ
“น้องนุ่น” อภิสรา เอมระดี

ถึง “น้องนุ่น” ที่น่ารัก
พี่ดีใจที่ “น้องนุ่น” เป็นเด็กดีที่น่ารักอีกคนหนึ่ง โดยเฉพาะอย่างยิ่ง เป็นแฟนประจำของวารสารคุณธรรมด้วย ยิ่งทำให้มั่นใจได้ว่าหนูจะเป็นเด็กดีที่น่ารักตลอดไป ไม่ตกเป็นเหยื่อของสิ่งมอมเมาที่มีอยู่ดาษดื่นจนน่าวิตกอย่างในปัจจุบันนี้

เรียน คณะผู้จัดทำวารสารคุณธรรมที่นับถือ

ดิฉันขอเสนอความคิดเห็นเล็กๆ น้อยๆ กับคณะผู้จัดทำวารสารคุณธรรมบ้างนะค่ะ คืออย่างนี้ค่ะ ดิฉันเห็นว่า ทางวารสารควรที่จะเพิ่มคอลัมน์การเดินทางไปพร้อมกับความดี ซึ่งความดีที่ว่านี้ ก็คือการเชิญให้เด็กๆ ที่ยากจนหรือด้อยโอกาส ได้มีโอกาสเดินทางไปท่องเที่ยวในสถานที่สำคัญๆ เช่น วัด อุทยานแห่งชาติ หรือโบราณสถาน โบราณวัตถุ ฯลฯ เพื่อไปบำเพ็ญประโยชน์

พร้อม ๆ กับชักชวนให้เพื่อนๆ หันมาท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ สืบสานวัฒนธรรมอันดีของชาติไทย ซึ่งนอกจากจะทำให้เด็กๆ ได้มีโอกาสดี ๆ ในชีวิตที่ได้ร่วมชื่นชมคุณค่าทางประวัติศาสตร์แล้วยังทำให้พวกเขาารู้สึกว่า ตัวเองก็ยังมีคุณค่า ที่คนอื่น ๆ ยังสนใจพวกเขาอยู่ ไม่ทราบว่าจะมีโอกาสได้เห็นกิจกรรมดี ๆ แบบนี้เกิดขึ้นหรือไม่คะ ขอแสดงความนับถือ
เด็กบ้านนอก

เรียน คุณ “เด็กบ้านนอก”

บ.ก.ต้องขอบคุณมาก สำหรับความเห็นอันมีค่าของคุณ และรวมถึงของคุณผู้อ่านทุกท่านด้วย กิจกรรมที่คุณอยากเห็นนั้น นับว่าเป็นเรื่องที่ดีจริง ๆ ซึ่งบ.ก.ก็สนับสนุนเต็มที่เลย เพียงแต่ว่าถ้าหากจะให้ทางวารสาร “คุณธรรม” เป็นผู้จัดนั้น คงต้องรอความพร้อมอีกสักกระยะหนึ่ง เพราะทีมงานของเราแต่ละคนงานเต็มมือกันทุกคน คิดว่าอีกไม่นานคงจะได้จัดกิจกรรมที่มีคุณผู้อ่านได้มาทำความดีร่วมกันอย่างที่คุณ “เด็กบ้านนอก” เสนอมาแน่นอน

เราจัดเมื่อไร คุณต้องเป็นคนแรกที่สมัครเข้าร่วมกิจกรรมนะค่ะ ไม่งั้นใครบกั้นแน่เลย และก็ขอบอกกล่าวเพื่อนพี่น้องน้องที่ผู้อ่านด้วยว่า เห็นอย่างไรเกี่ยวกับกิจกรรมของคุณผู้อ่านแบบนี้ แสดงความเห็นมาได้นะค่ะ ถ้ามีคนเห็นด้วยเยอะ ก็จัดได้เร็วขึ้นแน่นอน

รักท่านผู้อ่านทุกคนค่ะ
บ.ก.

สถิติน่าเป็นห่วง

มีคนไทยถูกฆ่าตายวันละเกือบ 20 คน หรือตายเกือบทุกชั่วโมง โดยมีแนวโน้มสถิติเพิ่มสูงขึ้นทุก ๆ ปี รวมทั้งคดีอุกฉกรรจ์อื่นๆ เช่น คดีข่มขืน ซึ่งเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 30 ในระยะเวลาเพียง 7 ปี จากจำนวนคดี 3,741 ราย ภายในปี 2540 เพิ่มขึ้นเป็น 5,052 ราย ภายในปี 2547 (สุขภาพคนไทย, 2548) ตลอดจนมีผู้หญิงถูกระทำชำเราไม่ต่ำกว่า 14 คนต่อวัน ในขณะที่เด็กถูกละเมิดทางเพศทุก 2 ชั่วโมงต่อคน (สถาบันรามจิตติ, 2548.)

สถิติน่าเป็นห่วง

คนไทยมีแนวโน้มจะติดสุราเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 31.5 ในปี พ.ศ.2534 เพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 35.5 ในปีพ.ศ.2546 (สุขภาพคนไทย, 2544) และมีคนที่ดื่มสุราประจำจมน้ำมีแนวโน้มติดสุราเพิ่มขึ้นจาก 1.5 ล้านคน ในปีพ.ศ.2544 เป็น 1.8 ล้านคนในปีพ.ศ.2546 และเพิ่มขึ้นเป็น 3.1 ล้านคนในปีพ.ศ.2547 (สุขภาพคนไทย)

เก็บตก

วันที่ 13-17 มิถุนายน 2550 นี้ ที่อิมแพ็ค เมืองทองธานี มีงาน “มหกรรมนักอ่าน” ซึ่งจัดโดยกระทรวงศึกษาธิการและพันธมิตรร่วมจัดอีกจำนวนมาก สำหรับนักอ่านทั้งหลายต้องไม่พลาดงานนี้นะค่ะ แล้วเจอกันที่งานค่ะ

ต้นกล้าคุณธรรม เมื่อเด็กๆ สนุกกับการเก็บขยะ

ที่ไหนมีขยะที่นั่นคงไม่น่าอยู่เป็น
เรื่องธรรมดา แต่สำหรับที่ อ.รัตนภูมิ
จ.สงขลานั้น ถ้ามีขยะตรงจุดไหน ก็
จะมีเด็กดื้ออย่างเขาวชนกลุ่ม **“ต้น
กล้าคุณธรรม”** ออกเดินแถวไปเก็บ
ทันที จึงไม่ต้องกลัวว่าที่นั้นจะเหลือ
ขยะไว้ให้เราได้เห็น

กลุ่ม **“ต้นกล้าคุณธรรม”** เกิดขึ้น
ตั้งแต่ปี พ.ศ.2547 จากการชักนำ
ของคุณลุงใจดี ที่เด็ก ๆ เรียกกัน
ติดปากว่า **“ลุงรงค์”** หรือ **คุณณรงค์
สุขขวัญ** ประธานกลุ่มเกษตร
ธรรมชาติทิพย์ศรี ซึ่งความตั้งใจใน
ตอนแรกของคุณรงค์ต้องการแค่
เพียงชวนเด็กเพียงไม่กี่คนไปเก็บ
ขยะในงานแข่งขันกีฬาในหมู่บ้าน
เท่านั้น แต่จากจุดเล็กๆ ที่ดูเหมือน
ไม่ได้ตั้งใจ ก็กลายมาเป็นความ
ตั้งใจที่สุด เพราะ
เด็ก ๆ เริ่มสนุกกับ
สิ่งที่พวกเขาทำ จึงมี
การรวมตัวกันด้วย
ความสมัครใจของ
เด็กในหมู่บ้าน เพื่อ
ร่วมเก็บขยะในชุมชน
ที่ตัวเองอาศัยอยู่

ปัจจุบันกลุ่ม **“ต้น
กล้าคุณธรรม”** มี
สมาชิก รวมทั้งหมด
46 คนอายุตั้งแต่
5-17 ปี เด็กเหล่านี้
จะทำกิจกรรมเก็บ
ขยะกันทุกวันเสาร์
และอาทิตย์ โดยการ
เดินไปตามถนนและ
ในหมู่บ้าน พอเห็น
ตรงไหนที่มีขยะก็จะ
เก็บหมด การบริหาร

จัดการสมาชิกในกลุ่มจึงเป็นเรื่อง
ที่สำคัญ เพราะต้องคอยดูแลทุก
คนให้ทำกิจกรรมอย่างเป็นระเบียบ
จำเป็นต้องอาศัยระบบผู้นำที่มา
จากความพอใจของเด็ก ๆ เอง
หน้าที่ดูแลความเรียบร้อย ก็จ
ตกเป็นของประธานกลุ่ม รอง
ประธาน และกรรมการแบ่งหน้าที่
กันทำ

กิจกรรมเก็บขยะเริ่มขึ้นจาก
การเดินสำรวจบริเวณนั้น เมื่อเห็น
ขยะพวกเขาก็จะเก็บใส่กระสอบ
หอบขึ้นรถมาแยกประเภทไม่ว่าจะ
เป็นกระป๋องน้ำอัดลม กระดาษ
หนังสือพิมพ์ ขวดเบียร์ ขวดน้ำ
พลาสติก เศษเหล็ก แล้วไปเก็บไว้
ในโรงปุ๋ยที่โรงเรียนมัธยมสิริ
วัณวรี 2 สงขลา ที่มีผู้ใหญ่ใจดี
อย่างอาจารย์มานพ คงยะฤทธิ์
ผู้อำนวยการโรงเรียน ให้การ
สนับสนุนกิจกรรมนี้อย่างเต็มที่
ขยะจะถูกเก็บในโรงปุ๋ยแห่งนี้ไม่
นานก็จะมีคนมารับซื้อ เงินที่ได้
จะนำไปฝากธนาคาร แล้วเก็บไว้
เป็นเงินกองกลาง ซึ่งขณะนี้ค่า
ตอบแทนความดีจากการเก็บ
ขยะของพวกเขามีจำนวนเงินถึง
20,950 บาท

ความภาคภูมิใจที่เกิดจาก
แรงเล็กๆ ที่พวกเขาทำให้ชุมชน
จะเป็นปุ๋ยบำรุงให้ต้นกล้าเหล่านี้
เติบโตเป็นต้นไม้ใหญ่ที่มีความ
เข้มแข็งและสร้างประโยชน์ให้
กับชุมชนต่อไปได้

ต้นกล้าคุณธรรมคืออะไรกับการเก็บขยะ

“น้องไม้”

ด.ช.เจษฎากร กลิงค์

อายุ 13 ปี นักเรียนชั้นม. 1

โรงเรียนหาดใหญ่วิทยาลัยสมบูรณ์กุลกันยา

รองประธานกลุ่มต้นกล้าคุณธรรม

“เริ่มทำตั้งแต่ปี 2547 มาทำเพราะอยากให้ชุมชนสะอาด น่ายุ่ การแยกขยะช่วยลดมลพิษด้วย”

“น้องนิว”

ด.ช.พงศ์มนตรี ไชยประดิษฐ์

อายุ 13 ปี นักเรียนชั้นม. 1

โรงเรียนมัธยมสิริวัณวรี 2 สงขลา

“ทำมาได้ 1 เดือนแล้วครับ ได้ความรู้ในเรื่องการแยกขยะ และสนุกได้มาเจอเพื่อน จะทำต่ออีกนานจนกว่าจะหมดแรงครับ”

“น้องเอ็น”

ด.ช.ศักดิษฐ์ เมฆสุวรรณ

อายุ 9 ปี เรียนชั้นป. 3

โรงเรียนสำนักสงฆ์ศรีวิชัย

“อยากให้ชุมชนสะอาด ได้รับความรู้เรื่องการแยกขยะและจะนำความรู้ไปพัฒนาให้ชุมชนช่วยกันเก็บขยะ”

“น้องจุ๋เป้”

ด.ญ.ณัฐชา เจริญ

อายุ 5 ปี เรียนชั้นป. 1

โรงเรียนสำนักสงฆ์ศรีวิชัย

“เก็บขยะแล้วได้ความรู้ นำความรู้ไปเก็บขยะในบ้าน เช่น ถูพลาสติกเอาไปทิ้งลงในถังขยะ”

“น้องปลา”

ด.ญ.หทัยรัตน์ สุขรักษา

อายุ 9 ปี เรียนชั้นป. 3

โรงเรียนสำนักสงฆ์ศรีวิชัย

“แม่ไม่ อยากให้เล่นชน ให้มาเก็บขยะ มาเก็บแล้วสนุก ได้มีเพื่อนๆ มาก”

รศ.นพ.สกล ลิ้มพานิชย์การ

เจ้าของคลินิกหมอ 5 บาท
ชีวิตที่ทำความสุขของชุมชน

รองศาสตราจารย์นายแพทย์สกล ลิ้มพานิชย์การ หรือ หมอสกล หนุ่มใหญ่วัย 74 ปี อดีตผู้อำนวยการโรงเรียนเวชนิทัศน์ มหาวิทยาลัยมหิดล และยังคงใช้ชีวิตหลังเกษียณ เป็นอาจารย์พิเศษสอนถ่ายภาพทางการแพทย์ และเปิดคลินิกรักษาคนไข้ที่คิดค่ารักษาเริ่มต้นเพียง 5 บาท ด้วยความที่เป็นคนไม่ชอบอยู่นิ่ง ทั้งสองสิ่งนี้จึงกลายมาเป็นสิ่งที่หมอทำแล้วมีความสุขที่สุด

คลินิกแห่งนี้ตั้งอยู่ย่านชอกระนอง 1 เปิดทำการมาเป็นเวลา 42 ปีแล้ว ชาวชุมชนที่นี้รู้จักและผูกพันกับสถานที่แห่งนี้เป็นอย่างดีเพราะไม่ได้เป็นแค่ที่รักษาพวกเขาให้หายจากอาการเจ็บป่วยในราคาที่ไม่เอาเปรียบแล้วเท่านั้น ด้วยความคิดว่าทุกคนที่มาหาเป็นเหมือนเพื่อน จึงทำให้หมอเป็นที่รักและเคารพของทุกคนในชุมชน

หมอสกลคิดค่ารักษาพยาบาล 5-70 บาท มาตั้งแต่เริ่มเปิดคลินิกครั้งแรก ไม่เคยคิดเรื่องผลกำไรขาดทุน เพราะนี่ไม่ใช่การทำธุรกิจแต่เป็นสิ่งที่หมอทำด้วยใจทำด้วยความสุขที่มาจากการได้รักษาให้ทุกคนหายจากอาการป่วย ซึ่งสิ่งนี้ส่งประโยชน์เพื่อแผ่ไปยังคนในชุมชนโดยที่หมอเองไม่รู้ตัว

แม้จะเป็นคนที่ไม่ชอบเข้าวัดทำบุญ แต่คุณหมอชอบคัดหนังสือเก่าที่อ่านแล้วมาบริจาคให้ห้องสมุดของโรงเรียนเวชนิทัศน์เป็นประจำ เพราะเห็นว่าสามารถทำประโยชน์ให้กับผู้อื่นได้

หมอบอกว่าแม้ครอบครัวจะไม่ได้มีฐานะร่ำรวย แต่การใช้ชีวิตประจำวันที่ไม่ฟุ้งเฟ้อ ทำให้หมอไม่เดือดร้อนและลำบากอะไร ค่ารักษาพยาบาลจะถูกหรือแพงจึงไม่ใช่เรื่องสำคัญ

“ผมชอบอยู่อย่างนี้ ไม่ได้ต้องการอะไร ทำเพราะเราอยากทำ ทำเพื่อความสบายใจ ถ้าไม่สบายใจผมก็ไม่ทำ”

นี่เป็นอีกคำพูดหนึ่งที่ทำให้เห็นว่าหมอสกลเป็นต้นแบบของคนที่ทำเพื่อความสุขของชุมชนอย่างแท้จริง

